

सा.
५०

प्रिया प्रख्याता नि वचनानि

दयिताया जिवितं तत्प

वने

कैतिका

कंडस्य
प्रवक्त
वृषतस्त्रि
ने प्राणे
वद्यतेय
स्यस्तः

राजराजस्य धनदस्य अनुचरो गुह्यकश्चिरं कालं दध्यौ चिंतयामास किं कृत्वा तस्य मेघस्य पुरो अग्रतः स्थित्वा कथमपि महत् कष्टेन गच्छेत्सा प्रयत्नेन मर्त्यः कीदृश
स्य तस्य केतकानां केतकी कुसुमानामाधानं निव्यतिः तत्र हेतुस्तस्य केतुकाधानहेतोरभिलाषीत्यर्थः कारणास्य केतुके चाभिलाषस्यादुत्सर्गो यः योरिति विश्वः रा
जाप्रभौ नृपचंद्रे क्षत्रियांसक्तयोरिति विश्वः कीदृशो यक्षः अंतर्वाष्प्यः अंतर्मध्ये वाप्यो नेत्रांबुयस्य सशोकजलपूरितकंठ इत्यर्थः क्लृप्ताश्चुरेजियुक्तो यमर्थः यतो मे
घानो के मेघदर्शने सुखतोपि प्रियादि सुपासंगमवतोपि मनुजस्य चेत्तश्चितं अन्यथा वृत्तिर्भवति विकृतिमापद्यते इति मन्त्ररुणेनेदूरसंस्थे विदेशस्ये किं भूते जने कं वा श्ले
षप्रणयनिकं ठालिगार्थेति दूरसंस्था स्थितिर्यस्य मत्स्मिन् सति मद्गार्यायाः मनः कथं तस्मादित्युचितं संदेशदानमिति नावः ३ प्रत्यासन्नेन भसि दयिताजीवितालंबनार्थं जीमूतेन स्वकुशलमर्थी हारयिष्यन्मद
तिं संप्रत्यग्रेः कुटजकुसुमैः कल्पिता धीयतस्मै प्रीतः प्रीतिप्रमुखवचनं स्वागतं व्याजहार ४ धूमज्योतिः सलिलमरुतां सन्निपातः
कमेघः संदेशार्थः कृपडकरौ प्राणिभिः प्रायणीयाः ॥ तज्जीवितस्य आह्वनं दयिताजीवितालंबनं तदर्थं यत्तः किं करिष्यन् जामूतेन जह्नुरे
न सह स्वकुशलमर्थी निजक्षेमप्रधानां प्रवृत्तिं हारयिष्यन् किं भूताय तस्मै प्रत्यग्रेर्न नैः कुटजकुसुमैर्गिरिमज्जिकाभिः कुटजोगिरिमस्त्रिका इति हलायुधः कल्पि
तोऽनुष्ठितोऽर्थपूजाविमलप्रयोजनसिद्धिश्चेन्न सिद्धिः भवष्यतीति हर्षितः ४ धियस्मेसः तस्मै मूले पूजाविधावर्थः इत्यमरः शोभनमागतं कुशलागमनं पप्रच्छेत्यर्थः
४ धूमेति गुह्यको यक्षस्तं मेघं ययाचे प्रार्थयामास यक्षः किं कुर्वन् इत्यौत्सुक्यात् परिगणयन् अविचारयन् उत्कंठपर्याकुशलत्वात् इतीति के का सौ मेघः क
च संदेशार्थः कीदृशो मेघः धूमश्च ज्योतिश्च सलिलं च मरुश्च धूमज्योतिस्सलिलमरुक्षोषां सन्निपातः समवायो मिलापकः कीदृशः संदेशार्थः प्राणिभिश्चेत्

मे. का.
दी. म.
२
५५-४

प्रायणीयाः प्रापयितव्याः कीदृशैः प्राणिभिः यद्वनिप्रक दानौ द्वियाणियेषां तैः हियतः कामार्ताः पुरुषाः प्रकृतिद्वयपणाश्चेतनाचेतनेषु विवेकमूढानवन्ति प्राणानुचेत
नोजन्मीत्यमरः ५ जातमिति हेमेघत्वां पुष्करवर्तकानां वंशे जातं उत्पन्नं ज्ञानाभिकीदृशे वंशे भुवनविदिते भुवनप्रसिद्धे महाकुलप्रसूतमिति कीदृशं त्वमेघोनः शक्र
स्य प्रकृतिपुरुषं प्रधानपुरुषं पुनः कीदृशं कामरूपं इच्छाधीनविग्रहं दुर्गादिशं चारमित्यर्थः हे पयोदनेन कारणाणां हंत्वयिविषये अर्थित्वं याज्जाभावं गतः प्राप्नः कस्मा
तविद्विषयदेवायत्वात् आन्यवशादित्यर्थः कीदृशो हं दूरबंधः दूरे बंधुर्यस्य सविप्रयुक्त भायो हं त्वयियाचकत्वं शप्तः अधिगुरो जात्यादि उत्तुष्टे पुंसियाच्चा मोशा
विफलापिष्ठरमापतप्रियं दानुर्गुणा ठत्वात् अथ मे पुरुषे निगुणो याज्जालञ्च कामापि सफलाभिलाषापि वर्तयत् प्रियमपि न भवतीत्यर्थः देवाहते वरः श्रेष्ठं त्रिषु
पुत्तौ वंमना कप्रियमित्यमरः अतस्त्वमधिकगुणोसित्वां प्रार्थये इति भावः ई संतप्तानामिति तत्र कारणात् हे पयोदमे मम प्रियायाः संदेसं हरः प्रापयाय तोऽसित्वं
इत्यौत्सुक्याद् परिगणाय नृणां ह्य कस्तं यथा चे कामार्ता हि प्रकृतिद्वयपणाश्चेतनाचेतनेषु ५ जातं वंशे भुवनविदिते पुष्करवर्तकानां
जानामित्वां प्रकृतिपुरुषं कामरूपं मघोनः तैर्नार्थित्वं त्वयिविधिवशाद् दूरबंधं गतो हं याज्जामोघावरमधिगुरो नाधमेलञ्चका
मा ई संतप्तानां त्वमेसि शरणांतत्ययोदप्रियायाः संदेशं मे हरधनपतिक्रोधविश्लेषितस्य गंतव्यातिवसतिरलकानामयक्षेस्वराणां
वाह्योद्यानस्थितहरशिरश्चंद्रिकाधौतहर्म्या ७ त्वामारूढं पवनपदवीमुद्गृहीतालकंताः प्रेक्षिष्यंते पथिकवनिताः ८ त्वामारूढं पवनपदवीमुद्गृहीतालकंताः प्रेक्षिष्यंते पथिकवनिताः ९ त्वामारूढं पवनपदवीमुद्गृहीतालकंताः प्रेक्षिष्यंते पथिकवनिताः
संतप्तानां यीष्मताक्षितानां शरणां वर्तरो अतो ह मपि कंतां विरहतः संदेसं प्रापयेत्यर्थः कीदृशस्य मे मम धनपतिक्रोधेन धनपते र्धनस्य क्रोधेन वियोजितस्य
हे घनाघन ते त्वया यक्षेश्वराणां वसतिर्गतव्यायातव्या वद्वैवचनं पूज्यत्वात् यक्षेश्वरस्येत्यर्थः किं नाम वसतिः अलकानामराजधानी कीदृशी वाह्योद्याने वहिरूपव
ने सकलजनप्रत्यक्षस्थितो यो सौ हरो महादेवः तस्य शिरश्चंद्रिकाज्योत्स्ना जयाधौतानि निरस्तमोमलानि हर्म्याणि धनिजनसदनानि यस्य संस्तुति ईश्वरदर्शन
लाभो दर्शितः ७ त्वामिति हे जलदत्ता प्रतिपथिकवनिताः प्रेक्षिष्यंते बहुमानपुरस्सरमथ लोकयंतोत्यर्थः कीदृशं त्वां पवनपदवीमाकारं गौरूढं कीदृश्यः पथिक
यः उद्गृहातालकंता मुद्गृहीतं चूर्णं कुंतलं याताः पुनः कीदृश्यप्रत्ययानि श्रव्यात् ज्ञानाद्वा आश्रयसंत्यः

५

राम
२

१४२११ वि
 ५२१ इति
 तां २

स्वस्थो भवत्यः अवश्यं घनागमे पतिरेष्यतीति विमृश्य प्रत्ययः शपथे ज्ञाने निश्चये इति विश्वः युक्तो यमर्थः त्वयिसंनद्धे गृहीतसौ दामिनी पुरंदरचापादिसामर्थ्यं
 केसति जायां प्रेयसी कः उपेक्षेत अवधारयेत् अहमिवा न्योजनः पराधीनवृत्तिः परायत्तव्यापारेण स्यात्मेवत् अन्योपि देवतं चैव भवति स एवोपेक्षते स्वतंत्रस्त
 नैवेति भावः मंद २ मितिः हे मेघत्वापवनो वातो मंदं शनैः २ नुदति प्रेक्षति यथा येन प्रकारेण कीदृशः पवनोऽनुकूलः पृष्ठानुप्राप्ती मृदु गतिश्चानुकूल उच्यते च पु
 नर्न केवलं वायुर्न दति किंतु ते तव चातकत्वा मो बा मभागस्थितो न दति स बंदं करोति मधुरं सुभस्वरं यथा स्यात्तथा कीदृशः चातकः तोयगृध्रः जलाभिलाषुकः सग
 र्वः इत्यपि पाठः सगर्वः सोऽस्याहः गर्वः उत्साहमात्रयोरिति विश्वः तथानूनं निश्चितं बलाबलेन प्रकंकुटिलं गच्छति इति बलाकायिसकंदिकाः खे आकशे भवन्ते त्वं
 सेविष्यन्ते भजिष्यन्ते कीदृश्याः आबद्धमालारचितयन्तयः अन्या अपि वनिता रचितपुष्पादिमालाभिरिताः सत्यः कांतमभिसरन्ति इति कीदृशं नयनसुभगं लो
 कः सन्नद्धे विरहविधुरां त्वय्युपेक्षेत जायां न स्याद न्योऽप्यहमिव जनो यः पराधीनवृत्तिः ८ मंदं मंदं नुदति पवनश्चानुकूलो य
 थात्वां वामश्चर्येन दति मधुरं चातकस्ते सगर्वः गर्भाधानक्षणापरिचयान्नूनमा बद्धमालाः सेविष्यन्ते नयनसुभगं खे भवन्ते व
 लाकाः ९ तां चाविश्यं दिवसगणानां तत्परां मेकपत्नीं मव्यापन्नां मविहतगतिर्द्रव्यसिंभ्रातृजायां आशाबंधः कुसुम
 सदृशं प्रायशो हंगनानां सद्यः पाति प्रणयि हृदयं विप्रयोगे रुराद्धि १० ॥ चनाभिरामं कस्मात् गर्भाधानक्षणाः गर्भस्याधानं नि
 ष्यति स देवक्षणाः उत्सवस्तेन परिचयः संस्तवस्तस्मात् घनागमे हि बलाकानां गर्भाधानं भवति गर्भाधानं नारीणां महानुत्सवः गर्भः कुक्षिस्थो जंतु
 राधानमुत्पादने तदेव क्षणाः उत्सवस्तस्मिन् परिचयस्तस्मात् ९ तामिति हे मेघवपुनस्तत्रालकायां त्वं भ्रातृजायां आवापद्रक्षसिमममहिलो
 विलोकयिष्यसि कीदृशी भ्रातृजाया दिवसगणानां यां तत्परां तां पुनः कीदृशी एकपत्नी पतिव्रतां पुनः कीदृशी अव्यापन्नी जीवन्ती कीदृशस्तं अविहतगतिः
 अबच्छिन्नगमनः आशाबंधोऽभिमतार्थः प्राप्तिः हियतः अंगनानां हृदयं विप्रयोगे प्रायशोरुराद्धि विदारुणं निवारयति कीदृशं हृदयं सद्यः पाति तत्काल
 मेव पतनशीलं पुनः कीदृशं प्रणयस्ते हो विद्यते यस्मिन् तत्प्रणयि पुनः कीदृशं हृदयं कुसुमसदृशं सुकुमारं १० ॥

मे. का.
टी. म.
३

कर्तुमिति हे मे घराजहंसाः भवेत्तत्तव सहाया संपत्त्यंतेन भसि आकासे कीदृशाः राजहंसाः विसामृणालतंतवः किसलयानवपल्लवास्तेषां केदाः स्रुतानित एव
पायेयं संबलं विद्यते ये वा ते तथा कियन्मार्गसाहाया भविष्यन्तीत्याह आकैलाशपर्यंतं यावत्सार्थः किं कृत्वा तितवत्तज्जितं श्रुत्वा कीदृशं गच्छते श्रवण सुभगं श्रव
रायोः सुभगं कारुण्यं दंतदिति किंच पुनर्यज्जितं उच्छि लं धातपत्रां मही कर्तुं प्रभवति समर्थो भवति उद्गता निशिलिं धाणि द्वैमिस्कोट्य एवातत्राणियस्या साता मे
तादृशीं पृथ्वीं कर्तुं शक्नोति किं भूताः राजहंसाः मानसायमानसरो वराय उक्ताः समुक्ताः ११ आपृच्छस्वितिः हे वारिवाह अमुं शैलं चित्रकूटं आपृच्छस्व हे म
त्रा कृन्नायामोत्यामं त्रयस्व कीदृशं अमुं प्रियसखं प्रियश्चासौ सखावप्रियसखस्तं प्रियः किं कृत्वा समा लिंम्य आलिं गनं दत्वा कीदृशं ममुं वृंगमु चैत्तरं पुनः की
कर्तुं यच्च प्रभवति मही मुच्छि लो धातपत्रांतत श्रुत्वा तै श्रवण सुभगं गच्छितं मानसोक्ताः आकैलाशाद्विशकिशलय के दयाये
यवतः संपत्त्यंतेन भसि भवतो राजहंसाः सहायाः ११ आपृच्छस्व प्रियसखं ममुं वृंगं मां लिंम्य शैलं वंद्यैः पुंसारं धुपति पदैरं किं
तं मे खला सुकाले काले भवति भवतो यस्य संयोगं मेत्य त्वेह व्यक्तिश्चिरविरहजं मुंचतो वाष्य मुष्टं १२ मार्गं तावत्कृणु कथय तत्स्वत्प्र
यागानुरूपं संदेशं मे तदनुजलद श्रोष्य सि श्रोत्रपेयं स्विन्नं शिखरिषु पदं न्यस्य गंता सियत्र कीर्णाः क्षीणाः परिलुधुपयः श्रोत
दक्ष्य ममुं मे खला सुपर्वत मध्यप्रदेशे पुरं कपति पादैरं किंतं चिद्भिर्गो राम चंद्रपादपवित्रमित्यर्थः कीदृशैराम चंद्रपादैः पुंसां पु ५ सांचा पृष्ठज्य १३
रुषणां वंद्यैर्बेदनीये यस्य शैलस्य काले वर्षा काले भवतस्तव संयोगं संपर्कमेत्य प्राप्स्यस्तेह व्यक्तिः प्रेमा विर्भावो भवति कीदृशस्य यस्य उद्भूतं सुष्माणां
वाष्य मुंचतः कीदृशं वाष्य चिरविरहाद्भूतं चिरविरहजं वाष्यं नेत्रजलं वाष्यो नेत्रजलो अगोरिति विश्वः चिरमागतानां वाष्य पाती भवतीति भावः १४
मार्गमिति हे जलदता वदिदानीं मम कथयतः सतः मार्गं शृणु कीदृशं मार्गं त्वत्प्राणानुरूपं भवद्गमनयोग्यं तदनुतस्मान्मार्गं कथनादनुपश्चात्तमिमं
दे सं श्रोष्य सि कीदृशं संदेशं मे तदनुययं कर्ण सुषंदं यत्र मार्गं त्वंगं ता सियास्य सि स्विन्नं सन्न श्रोतः सन्न शिखरिषु पर्वतेषु पदं चरान्यस्य स्थापयित्वा पदमिति गातो वेक
वचं कंतथा क्षीणः २ सन्न श्रोत सानिगराणां सरितां वानिर्मलत्वात् पारलघु लाघवीपेतं ययस्ती यवपुत्रः उपभुज्य गृहीत्वा अन्योपि पांथो मार्गे विश्रोतः सन्न शिख

अद्वरितिहेजलधरश्चास्मात्स्थानात् उत्पतयाहिषमाकासंप्रति कीदृशः उदङ्-मुषः उदीच्यमुषंयस्यसः उदङ्-मुषः अलकायाः उदीच्यमुखमस्तीतिकाद
 शातस्थानात्सरसानिचुलाः चेतसायस्मिन् तत्सरसानिचुलं तस्मात्कीदृशः त्वं किंतं सभयं यथा स्यात्थामुग्धसिद्धांगनाभिः दृष्टोत्साहः दृष्टसंज्ञः अ
 वलोकनोत्पन्नारंभकीदृशीभिः इति किंचित् उन्मुखीभिरुन्नतमुषीभिः मुग्धामूर्ध्वासिद्धांगनाः देवविशेषांगनाः मुग्धसिद्धांगनास्ताभिः मुग्धः सुंदरमूर्ध्वयो
 रित्यमरः उतीति किंपवनः अद्वेः चित्रकूटस्य शृंगं हरति किं उत्पाटयति किं इति हेतोः दृष्टोत्साहः त्वं किं कुर्वन्पथिमार्गे दिश्यागानादिगाजानां स्थूलहस्ताचले
 यान् पीवरिकरिगरक्षिपान्परिहरन् हस्तो नक्षत्रभेदे स्यात् करभकारयोरिति विश्वः अन्यथा प्रतिगजशंकयादिगाजास्त्वापीकां वध्मणैः स्वंडशेनेष्यंतीति भा
 वो मयि सावधानतया गंतव्यमिति बोध्यते १४ रभः हे धाराधर एतत्पुरस्तात् अग्रतो बाल्मीकी आदास्वंडस्य शक्रस्य धनुः स्वंडमहेद्रचापस्य कलं प्रभवति स

अद्वेः शृंगं हरति पवनः किं चिदित्युन्मुखीभिर्दृष्टोत्साहश्च कितच कितं मुग्धसिद्धांगनाभिः स्थानादस्मात्सरसानिचुलादुत्प
 तोदङ्-मुषः स्वंडिङ्-नागानां पथि परिहरन् स्थूलहस्ताचलेपान् १४ रत्नकायाव्यतिकर इव प्रेक्ष्येतत्पुरस्तात् बाल्मीकायात्प्रभ
 वति धनुः स्वंडमास्वंडलस्य येन श्यामं वपुरति तरां कांतिमापत्यते तव हेतौ वस्फुरितरुचिना गोपवेषस्य विद्योः १५ त्वया यत्तं क्वचि
 फलमिति श्रुविकारानभिज्ञैः प्रीतिस्त्रिगैर्जनपदबधूलोचनैः पीयमानः ॥ मुत्पद्यंते कीदृशं धनुः स्वंडरत्नकायाव्यतिकर इव प्रेक्षं दर्शनीयां

रत्नकायानां पद्मरामानां मणिप्रभाराणां व्यतिकरोमि श्रीभावस्तद्वत्ते ह्ययेन धनुः षंडे न ते तव पुरति तरामति शयेन केति सोमि आपत्यते प्रास्यति कीदृशं वपुः ॥
 श्यामं मे चकं ते तव वरस्थितविस्मो विस्मयथा विस्मोर्वपुः श्यामं विहेरा मयूरपिक्वेन शोभते इत्यर्थः कीदृश्यं विद्योः गोपवेषस्य गोपालस्य वेषाव्यस्य स तथा
 कीदृसेन वहेरा स्फुरतरुविना उदाकांतियुक्तेनः १५ त्वयाति हे चनाघनत्वभूयः पुनरपि उत्तरेणो वगच्छे उत्तरस्य मेव दिक्षि ब्रजेत्यर्थः किं कृत्वा मालया
 मांतराटर्धो मालमुन्नतभूमिका प्रदेशमारुह्य किंचित्साकां वृष्टि कृत्वाः पश्चात्त्वांगकैः कीदृशस्त्वं लघुगतिः सत्वरगमनः ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

रा
 ५२

तत्र त्वया कालानि पातो न कर्तव्यः मालं कपाटि रम्ये च वसते श्ववह्निर्भुवी त्यनेकार्थः कीदृशं मालं सद्यः शीरोत्कषणसुरभि क्षेत्रं सद्यस्तत्कालमेव सीरा
णां कर्षणं तेन सुरभीणां क्षेत्राणां यस्मिन् तत् कीदृशस्त्वं जनपदवधूलोचनैः पोथमान्यति तद्वद्वयानि रीक्षमाणं कीदृश्यैः भ्रूविकाराणां भ्रूविलासानां अ
नभिज्ञैः पामरत्वात् कदाश्न विक्षेपादक्षैः इति प्रीतिस्त्रिग्वेः प्रीत्यास्ते हेनस्त्रिग्व्यातिचिकरणा निप्रीतिः तथातैः इतीति किं हे धनकृषेः फले सस्यादिकं त्व
यि आयत्वं त्वदधीनं वर्तते इत्यादेराणामुग्धस्त्रिग्वधनयनैः रंगनाभिः प्रेक्षमाणाः कृषिफलं त्वच्छापत्रं १६ त्वमिति हे धाराधरश्चास्रकूटः सानुमानपर्वत
साधुसम्यक् प्रकारेण मूढमिस्तेन वक्ष्यति बोद्धा लांसि रसानक्षयतीर्थः आम्नाभूताकूटेषु यस्य स आस्रकूटः सान्नीभिशिवराणां विद्यते यस्य स सानुमान
कीदृशं त्वां आसाराणवेगवद्द्वेषेण धारासंघातेन प्रशमितो वतस्य उपरत्नवो नैदाघदो वानलो येन सतथातं पुनः कीदृशं अर्धश्रमेण मार्गश्रमेण परिगतो

सद्यः सीरोक्तपरासुरभिक्षेत्रमारुह्यमालं किंचित्यश्वाद्ब्रजलघुगतिर्भूय एवोत्तरेण १६ त्वामासारप्रशमितवनोपप्लवसा
धुमूहोवक्षस्यध्वश्चमपरिगतं सानुमानांम्रकूटः नक्षुद्रोपिप्रथममुद्धतापेक्षया संश्रयाय प्राप्ते मित्रे भवति विमुखः किं
पुनर्यत्तथोच्चैः १७ अध्वलांतप्रतियुगगतं सानुमानांम्रकूटः तुंगेन त्वां जलदशिरसाधारयिष्यत्यवश्यं आशारेणात्वमपिशम

यस्तस्य निदाघमग्निं सद्भावाद्दः फलाति न चिरात्पकारो महत्सु १८ ॥ त्वमः आध्वश्च मपरिगस्तितां खेदाभिभूतां यमोक्तो मर्थः यतः क्षद्रोपि न
चोपि कृपणोपि उपकारणिमित्रे संप्राप्ते संश्रयणा यस्य आगते सति विषमी न भवति किंपुनस्तथा उच्चैर्मेन प्रकारेण उच्चैस्तरेण क्षद्रोदरिद्रे कृपणो नृशं
श उच्चैर्मेन विनित्यादवायः उच्चो भवति तस्य किंपुन वाच्यं कया प्रथमं च तत्सु कृतं च प्रथमं सुकृतं तस्य पेशावाहिरायेतया प्रथमं सुकृतं तापे क्षया भोऽथ द
त्वया तस्याद्रे निदाघो पद्रवी निराकारि सत्त्वमूढविक्षते च १९ अथः हे नीरधरश्चाग्रकूटः सानुमानत्वं सिरसा शिषिरेणावश्यं धारयिष्यति कीदृशेन शिरसा लुगे
न उच्चैस्तरेण कीदृशं त्वं अथ कृतं तत्रासौ प्रतिमुसुगतश्च अथ कृतं तत्र प्रतिमतिगतं हे जलद त्वमपि तस्याग्रकूटस्य निदाघमग्निं शमये निदाघदावानलं विध्यापये कैना
संसाधारा संपातेन वेगवृष्ट्या इत्यर्थः कीदृशं त्वं सद्भावाद्दः सकृदुत्तमः युक्तो यमर्थः महत्सु सत्पुरुषेषु उपकारचिरात् न फलति किंतु सद्यद्रवफलतीत्यर्थः ॥ १८ ॥

कृन्नो हेजीमृतअचलसानुमान् आचः कूटः नूनं निचितं अमरमिथुनप्रेक्षणीयां आवस्थां यास्यति प्राश्यति अमरमरंगनायुगलदर्शनी य अचलं गमिष्य
 ति कसति शिषरत्वयि आरूढे सति देवदेवी मिथुनानां स्थ हरणीयदर्शनो भविष्यतीत्यर्थः कीदृशं त्वयि स्निग्धवेणी च कवरीतया सवर्णाः सदृशः स्निग्धवेणी सव
 र्णास्तस्मिन् अचलः कश्चिदुचप्रथिव्याः सन इव कीदृशः सनः मध्येस्थामः पुनः कीदृशः शेषविस्तारपांडुः पुनः कीदृशः काननामैः कृन्नोपांतः काननस्यामनाः
 अकाननामनामैः अथवा काननानि वतानि आचोचैः कुनमुपांतां समीपं अस्य स कीदृशैः काननामैः परिणतानि यानि फलानि परिणतफलानि पक्वफलानि देवो
 तैर्भवेव ॥ शीला परिणतफलद्योतिनसैः १९ स्थित्वेति हेमेघवंतत्यरंतर्मती र्णस्स नरेवं नर्मदां द्रक्षसीत्यन्वयतस्मादाचक्रात्परं परिभागवर्तिवर्त्मकर्मस्तीर्णावा

पाठांतरं कृन्नोपांतः परिणतफलद्योतिभिः काननामैः त्वय्यारूढे शिषरमचलः स्निग्धवेणी सवर्णाः नूनं यास्यत्यमरमिथुनप्रे
 क्षणीयां मवस्थां मध्येस्थामः सन इव भुवः शेषविस्तारपांडुः १९ स्थित्वा तस्मिन् न चरवध्रुवभुक्तकुंजे मुहूर्ततो योत्सर्गात् द्रुततरंग
 तिस्तत्परं वर्मतीर्णाः रवां द्रक्ष्यस्युपलविषमे विध्यपादे विशोर्गा भक्ति छेदैरिव विरचितो भूतिमंगे गजस्य २० तस्यास्तित्तैर्वनगज
 मदैर्वासितं वातवृष्टिर्जंबूकुंज प्रतिहतरयं तोयमादाय गच्छेः ॥ न स न किं कृत्वा तस्मिन् आच कूटे गिरौ मुहूर्तया वतस्थित्वा कीदृशो तस्मिन् व

ने चरणं किरातानां बधूभिर्भुक्ताः कुंजालता गृहाय त्रसतस्मिन् कुंजो बाली वेलनादिपिहितो दरेत्यमरः तोयस्य उत्सर्गावितरणं तस्मात् द्रुततरंगतिः अतिस
 येन शीघ्रतरंगमनः कीदृशैरेवा विध्यपादे विस्तोर्गा विध्यचलपर्यंतपर्वतविस्तीर्णो र्वंडसः स्फुरितो कीदृशे विध्यपादे उपलविषमे पाषाणसिलादं नुरे कीदृशैरेवा
 गजस्यांगे विरचितो भूतिमिव शृंगारमिव भक्तयोस्वनात्तासंछेदैर्भंगिभिर्गजशरीरे विरचितं भूतिमिव शृंगारमिव भक्तयोस्वनात्तासंछेदैर्भंगिभिर्गजशरीरे विरचिता
 भूतिमिव भूतिप्रतिमं शृंगारे जातो भस्मनि संपर्शति विश्वः अयमपि तवनयनयोर्महालाभो यत् त्वरे वा इच्छा ॥ २० ॥ तस्या हेवन दत्तस्यारे वायाः तोयं जलमादाय
 गृहीत्वा यतो गच्छेः कीदृशं तोयं वनगजमदैर्वासितं विध्यपर्वतवनगजानां मदैर्कारादानि सुरभिः कीदृशैर्वनगजमदैर्तिक्तैः सुगंधभित्तिरसवद्भिश्च ॥ २१ ॥ २१ ॥

भक्तयोः ताः
 छिदंति
 भक्ति छेदा
 = २

शेषविस्त
 रं पांडुय
 स्य सः

मे. का. ५
री. म.
नितो रसे सुगंधे वेति विश्वः कीदृशस्त्वं वांता वृष्टिर्येन स उद्गोर्वा वर्षः कृतवमनश्च स नृतस्यानर्मदायाः पीत्वा सुषं भवति कीदृशं तोयं जंबूकजैः प्रतिहतोरयो वेगो
यस्य तत् प्रतिबद्धवेगं सुषपेयमित्यर्थः हे घनत्वा अनिलो व्योमवान् रसतुल्यितुं दोलपितुं न शक्तिरिति समर्थो भविष्यति कीदृशं त्वा अंतः सारं अंतर्मेध्यसा
रं वलं यस्य तत्तं पुक्तो यमर्थः हियु तोरितः सर्वे जिनो लघुर्भवति प्रकपो भवतोत्यर्थः पूर्णांता सारवज्रागौर आ कं पाय भवतीत्यर्थः २१ नीपमिति हे पयोधर सारं
गीश्चातका वर्षा ह कास्ते तव मार्गं सूचयिष्यंते अनेन यथा मेघो गतः परंतां स्माभिर्दृष्टः इति परस्य रेणा कथयिष्यं तीत्यर्थः किं कृत्वानी पंस्थलकंदं वकु सुमंदं दृष्ट्वा कीदृ
शं नीपं हरितकपिशहरितं च तत्कपिशं च हरितकपेशं हरितश्यामरुपां पालाशो हरितो हरितश्यामा सरां स्यात्कपिशमिति चामरस्थलकंदं देवो नीयः स्यादिति पुलक
कंदं हरितकपिशं केशरैः किंजल्कैः कीदृशै रर्द्धरुद्धै र्द्वैजितैव पुनः सारंगाः मृगाः अनुकच्छं कच्छं अनुलच्छीकृत्य कंदली भूकंदली र्दृष्ट्वा कीदृशीः कंदलीः आविर्भू
अंतस्सारं घनतुल्यितुं नानिलः शक्यति त्वां रितः सर्वो भवति हिलघुः पूर्यतां गौरवाय २१ नीपं दृष्ट्वा हरितकपिशं केशरै रर्द्धरु
द्धै र्वा विभूतप्रथममुकुलाः कंदलीश्चानुकच्छं दग्धारणेष्वधिकसुरभिं गंधमाघ्राय चोर्व्याः सारंगास्ते जललवमुचः सूचयिष्यंति
मार्गं २२ अंभो विंदुं ग्रहणारभसांश्चातकान् चोदयमाणाः श्रेणीभूताः परिगणनयानिर्दिशं तो बलाकाः ॥ ६ ॥ ताः प्रकरो भूता प्रथमान
वीनामुकुलाः कलिकाः यासां ताः ताः चापुनः उर्व्याः पृथिव्याः गंधमाघ्राय सारंगाः मातंगास्ते तव मार्गं सूचयिष्यंति के पुदग्धारणेषु दवदग्धे कान
नेषु कीदृशं अधिकसुरभिं अतिशयेन घ्राणात्प्येतां कीदृशं स्यते तव जललवमुचः जलप्रायमनूपस्यात्सु सिक्ककृत्या विधुत्त्यसः साराणपंगानियेषांते
सारंगाः मृगाः सारंगायति भृंगाः सारंसलिलंगच्छंतीति सारंगाः चातकाऽपि सारंगकृतके भृगे कुरंगे च मतंगजे इति विश्व २२ अंभो सिद्धा देवविशेषाः प्रिय
सहचरी संभ्रमालिङ्ग्यता निमानयंति अनुभवयंति प्रियाश्च ताः सहचर्यः अंभो वनितास्ता संभ्रमेणां देवणां भयेन बालिङ्गितानि गाढोपगूढानि प्रिय
सहचरी संभ्रमालिङ्गितानि संभ्रमचादरेभ्य इत्यनेन कार्यः किं कृत्वा मासाद्य प्राण्य कदा नितसमये गर्जितकाले कीदृशानि प्रिय ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

सोत्कांठानि उत्कांठोपपुत्रानि सोत्कांठानि वा पावस्तत्र भयेन प्रबलकं पसहितानि कीदृशाः सिद्धाः परिगणनया संख्यया बलाकाः विशकंठिका निर्दिशन्तः अस्यां
 पंतौकतिबलाकाः संतीति संख्यं कुर्वन्तः चातकान्वीक्षमाणाः प्रेक्ष्यमाणाः कीदृशान् चातकान् अभोयहरारभसान् अभसोजलस्य विदुतां यहरां अभुवि
 दुयहरांतस्मिन् वर्षादिकविंदुनां यहरारभसान् सोत्कांठान् चतुरान्वातधारभससुहृदयो हेचोत्कांठार्यामपि स्मृतः इत्यनेनार्थः २३ उत्प० हेमत्वे हेनारदहे सुहृ
 द्अहंते तव पर्वते कालक्षेपं वेला विलंबं उत्पश्यामि उत्प्रेक्षे काल विलंबं मबलो कयामीत्यर्थः तेत वकिं कर्तुमिच्छोः दुतं क्षिप्रं मत्प्रियार्थं यियासो गंतुमिच्छोः
 कीदृशं पर्वते ककुभसुरभौ ककुभाः अर्धना वृक्षास्तैः सुरभिसुगंधितस्मिन् अतो हेतोः हे घनकथमपि केनापि प्रकारेण आशु शीघ्रं गंतुं व्यवस्येत् उद्यमं कु
 र्यात् कीदृशस्त्वं शुक्लापांगैर्मयूरैः प्रत्युच्चातः संमुखं गतः किं कृत्वा केकाः मयूरवाणीः स्वागतवचनी कृत्य किं भूते शुक्लापांगैः सजलनयनैः आनंदश्रु

लो ५५
 तः कटाक्षो
 ये स्वस्वा
 तातो नि
 २

त्वामासाद्य स्तनितसमये मानयिष्यंति सिद्धाः सोत्कांठानि प्रियसहचरी संभ्रमालिङ्गितानि २३ उत्पश्यामि दुतमपि सखेमत्प्रि
 यार्थं यियासोः कालक्षेपं ककुभसुरभौ पर्वते पर्वते ते शुक्लापांगैः सजलनयनैः स्वागतीकृत्य केकाः प्रत्युच्चातः कथमपि भवान् गं
 तुमो व्यवस्येत् २४ पांडुकायापवनवृत्तयः केतकैः सूचिभिर्नैनीशिरं भैरवलिभुजां माकुल यामचैत्याः ॥ पूरितलोचने पर्वते २
 इति वीसायां द्विर्भावः मयूरो वर्हिणो वही सुक्लापांगैः स्वावल इति यादवः क्षेपो विलंबे निंदायामिति विश्वः २४ पांड० हे जलददशार्णाः जनप
 दविशेषाः कतिपयदिनस्थापि हंसा संपत्स्यन्ते भविष्यति कतिपयदिनेषु स्थायिनो हंसा येषु ते तथा कीदृशाः दशार्णाः पांडुः श्वेतां कायाशभायासां तास
 वं हंता उपवनानां वृत्तयो वेष्टनानिये जाते कसतिलत्वा सने सतित्वयि सन्निकृष्ट सति कैः केतकैः केतकुसुमैः किं भूते केतकैः सूचिभिर्नैः सूचीषु मुकुलान्ये
 पुभिन्नानि विकसितानि सूचीभिन्नानि तैः केतकी मुकुलान्येषु सूचीः स्यादिति शब्दार्थवे केतकी कुसुमैः पांडुवर्णा उपवनानां वृत्तयो येषां ते पुनः कीदृशाः गृह
 वलिभुजां नीडारंभैः आकुलयामचैत्याः गृहवलिभुजा वटकानां काकानां वानीद्वारंभैः पक्षिविशेषैस्सभिः आकुलानि व्याप्राणिव्याप्तानि वायामाणां चै

५३

५३

मे. का.
टी. म.
६

देवतायतनानि पूज्य वृक्षवायेषु ते तथा चैत्यमायतने प्रोक्तं पूज्यः वृक्षैतथैव चैत्यनेकार्थः पुनः कीदृशाः दशाराः परिणतानि परिपक्वानि यानि फलानि तैः श्रु-
माः जंबूवनानामंतां प्रेताः स्वरूपा वायेषु ते तथा अंतं प्रंतं स्वरूपयोरिति विश्वः २५ तेषामिति हेमेधं धराधरभवान्कासुत्वस्य कामितायाः सद्यस्तत्कालं अविक-
लं सकलं फलं लपलसते किं ह्येतां दशाराणां दिक्षु दिशा सुप्रथितविदिसालक्षणां राजधानी गत्वा प्रथितं प्रसिद्धं विदशलक्षणां नामयस्याः सातां लक्षणां नामचि-
ह्नयोरिति विश्वः प्राधाननगरीराज्ञां राजधानीति कथ्यते इति शब्दार्थावेतस्यां राजधान्यां त्वांचेन्न वत्याः सरितः पयोजलं पाश्वसिपानं करिष्यति कीदृशं पयः चलोर्लि-
चलाः चंचलाः ऊर्मयः कश्चोलायस्मिन्तत्तचलोर्मितत्रयात्वादुमधुरं यत्तस्मात्तमधुरं पयः पाश्वसितत्रस्मात्तमवश्यं गंतव्यमेव कीदृशं पयः तीरोपांतत्ततीरोपां-

त्वय्यासन्ने परिणतफलश्यामजंबूवनांताः संपत्स्यंते कतिपयदिनस्थापि हंसादशाराः २५ तेषां दिक्षु प्रथितविदिसालक्षणां राज-
जधानी गत्वा सद्यः फलमविकलं कामुकत्वस्य लब्धातीरोपांतं नितसुभगं पाश्वसिस्वादुयत्तत्सधूभंगं सुषमिव पयोवेन्न वत्याश्च
लोर्मि २६ नीचैराख्यंगिरिमधिवसेत्तत्र विश्रामहेतोः त्वत्संपर्कात्पुलकितमिव प्रौढपुष्पैः कंदवैः यः परापत्नीरतिपरिमलोद्गा-
मि रिति नीगराणां मुद्गमानि प्रथयति शिलावैष्मभिर्धौवनानि ॥ २७ ॥ तत्सरित्तीरसमीपे यत्तत्त्वत्तनितं तेन सुभगं मनोहरं तत्पयः किमि-

वत्सधूभंगं सुखमिव धूभंगं स्थाने ऊर्मय एव निरूपिताः सुषमं यन्तरा किंचि शीकारशब्दं भवति कामुकोपिकांतामुखं पिवन्मुखैः स्यादेव २६ नीचै-
हेवावीह तत्र तस्य विदिशायां प्रधाने बगच्छ नीचैराख्यंगिरि नीचैः नामानं पर्वतं अधिवासः अधिवासं कुर्याः कुतो हेतोः विश्रामहेतोः विश्रामनिमित्तं कीदृशं
गिरित्वत्संपर्कात्पुलकितमिव त्वत्समागमात्कंदविकितमिव कैः कंदवैर्नीपिः कीदृशैः कंदवैः प्रौढपुष्पैः बहुकुसुमैः शैलो नागराणां नगरवासिनां नृणां यौवना-
नि प्रथयति वित्तास्यति प्रकरिकैरीत्यर्थः कै शिलावैष्मभिः कंदरामंदिरैः कीदृशैः परापत्नीरतिनपलोद्गारतिः परापत्नीरां रतिपरिमलः सुखमिव मर्दं छिद्यं गंधस्त-
सुद्गरतिमुचंतीति परापत्नीरतिपरिमलोद्गारिणितैः विमर्दयेपरिमलोद्गद्गंधं मनोहरे इत्यमरः कीदृशानि यौवनानि उद्गमानि कयनिवारस्त्रीगणिकावेष्ट्यापरापत्नी-

प्रीतिशब्दार्थः ॥ २७ ॥

हेत्या-
दिम-

उपान्वध्यादवतः

पुष्पजुषितातपुष्पलायः तासां लिख
 मुखा नि ता नि = २

न२

न

कुत्तु व
 छे = २
 त

ज

न३

३२

विश्रांतः हेमुदितत्रस्वर्गाख्येपर्वतेविश्रांतः सन् अग्रतोव्रजः किं कुर्वन् उद्यानानां पूर्वकाजालकानि सिंचन् वृष्टिं कुर्वन् पुष्पिकानां लकोसिंचन् वर्जलक
 शोः कीदृशानि गनदीतीरजातानि गनदीनामासिरेदस्ति सतीरसमुद्भूतानि कीदृशत्वे पुष्पलावीमुखानां मालाकारिणां नक्षरापरिचितः क्षणमुहूर्तं परि
 चितपरिज्ञातः कस्मात्कायादानां व्यापाकरणतः कीदृशानां तासां लोकांतकरोत्यलानां भूतश्रवणभूषणदीवराणां जोडयोः कपोलयोः खेदः स्यापन
 यत्नेन प्रमार्जनैरुजापीदित्यालोपानि नानि कस्मात्पुष्पलानि यथांता नितेषां अथवारुजा इति तृतीयाय दगंडखेदापनयनकपोतलघर्मवारिणां ध्वनावर्जन
 मेवगंडखेदाकोरुजालमकुलाः कुञ्जलमुकलानि तुल्यानीति हलायुधः २८ चक्रः हेपाथोदयदपियकृषितवतः स्रववक्रः पंथाभवति तथापि त्वं उतयिन्या अव्ययासौ
 धोतसंगप्रणयविमुषोमास्मभूः भावदेत्यर्थः कीदृशस्य भवतः उत्तरांशोत्तरदिशं प्रश्वितस्य गमनाय कृतोद्यमस्य सौधानां तुंगेषु परिभागेषु प्रणयमरिचयः लेहोतस्य

विश्रांतः सन् व्रजनगनदीतीरजातानि सिंचन् उद्यानानां नवजलकणैर्यथिकाजालकानि गंडखेदापनयनरुजा लोकांतकरोत्यला
 नां कायादक्षिणापरिचितः पुष्पलावीमुखानां २८ वक्रः पंथायदपि भवतः प्रस्थितस्योत्तरांशो धोतसंगप्रणयविमुखोमास्म
 भूरुजयिन्याः विद्युद्दामस्फुरितचकितैस्तत्रपौरंगनानां लोलापांगैर्यदि नरमसेलोचनैर्वचितोसि २९ वीचीक्षोभस्तनि ॥ ६ ॥
 तबिहगश्रेणिकांचीगुणायाः संसंख्येत्याः सखलितसुभगं दर्शितावर्तनाभेः ॥ ६ ॥ ६ ॥ ७ विमुखः प्राडः मुखोमास्मभूः तलदित्यर्थः हे

कमलवाहतत्रतस्यां विशालायं यद्विपौरंगनानां लोचनैरनरमसेतदा त्वं वंचितोसि किं भूतैलेविनेः विद्युद्दामस्फुरितचकितैः विद्युत्स्वतास्फुरितेभ्यः
 चकितैः भूतैः लोलापांगैः चलकटाक्षैः प्रणयः स्यात्परिचयेयात्रायां सौद्रदेपिचेति विश्वः २९ वीची० हेवास्वाहनिर्विध्यायाः नामनद्याः पथिमायेत
 वनिकांताविंधातनिर्विध्यतस्याः किं कृत्वा रसात्यंतं सन्निपत्य जलाभ्यंतरे प्रविश्येत्यर्थः तस्याः निर्विध्यायाः पथः पीत्वा इत्यर्थः कीदृश्यास्तस्याः वीची
 क्षोभस्तनिता मुखराविहंगानो हंशानां श्रेणिकांचीः रेवकांचीगुणोमेषला सूत्रं यस्याः सातस्याः हियस्मात्कारणात् स्त्रीणां प्रियेषु भर्तृषु विभ्रमो वि
 लासः आद्यप्रथमं प्रणयवचनं भवति आचरन्स्त्वभसध्रम इति हेमः अन्यत्र रसेन शृंगारेणाभ्यंतरे भव शृंगारादौ जले वीर्यं सुवर्णं विषं शुक्रयोः ॥ ६ ॥

प्राञ्जनाधीप्रती-मस्तक-द्वि-दि-ए-प-प्रि-मा-उ-प-रा-दि-५-३

मे. का.
दी. म.
७

मा ९

अस्मिन्ने चरसं प्रादुरिति शब्दार्थवे वामलोचनाहिविभ्रमैरेव कुरुताभिलाषमाचिभावयंति न तु प्रार्थनां कुर्वतीति ३० वेणी० हृहेस्तमयनोसिंधुर्नो
मनदीयतेविधिनायेनोपायेनकार्षेयकृशत्वंत्यजति जहानिसरावविधिरुवया उपपाद्यः किंकुर्वती तेतवसौभाग्यं व्यंजयती प्रगदीविदधतीकयाविरहाव
स्थयाकीदृशश्यतेतवतां निर्विध्यानामधेयां नदी अतीतस्याति क्रंतस्यसमुद्भूतस्य किंभूतावेणी भूतप्रतनुसलिलावेणीभूतप्रतनुप्रक
वेणात्यप्रवाहं सलिलंयस्याः सापुनः किंभूताजीर्णापरौः पांडुछायापांडुरच्छविः कीदृशैः जीर्णापरौः तटेषुरुहंतीति तट रुहायेतवोदृक्षास्ते
भ्योभ्रंसीति तदसह तरुभ्रंशीनि तैस्तीरोद्भूतवृक्षेभ्यः पतितैः येनसासिंधुर्बल्यं त्यजति तथैवविधेयमितिभावः ३१ प्राप्तेति हेपर्जन्यत्वं विशाला

निर्विध्यायाः पथिभवरसाभ्यं तरंसन्निपत्यस्त्रीणां माद्यं प्रणयिवचनं विभ्रमोहिप्रियेषु ३० वेणीभूतप्रतनुसलिनां ता
मंतीतस्यसिंधुः पांडुछायातटरुहत रुभ्रंशिभिर्जीर्णापरौः सौभाग्यंते सुभगविरहावस्थया व्यंजयती कार्षेयेनत्यज
तिविधिना सत्वयैवोपपाद्यः ३१ प्राप्तावंती नुदयनकथाकोविद्याम वृद्धान् पूर्वोदिष्टामनुसरपुरीश्री विशालां विशा
लां स्वल्पाभूते सुचरितफले स्वर्गिणां गतानां शेषैः पुरैपेद्वैतमिवदिवः कांतिमत्वरुडे मेकं ॥ ३२ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

ह २

उज्जयनां प्रत्यनुसरगच्छ कीदृशं विसालं श्री विशालां श्रिया विशाला श्री विशाला तं पुनः किंभूतां पूर्वोदिष्टां पूर्वमुदिष्टा पूर्वोदिष्टा तां प्रथ
मकाथह तां किंकृत्वा अवंती नमालवान् देशान् प्राप्य कीदृशान् उदयनकथाकोविद्याम वृद्धान् उदयनस्य कथा तस्यां कोविदाः पंडिताः ग्राम
द्याग्रामजत्पुरपायिपुते उ० तान् उदयनकथाकोविद्याम वृद्धान् उन्प्रेक्षते विशालां पुरी किमिवदिवः सर्गस्य एकं प्रकृष्टं खंडमिव कीदृशं स्वर्गिणां
देवानां शेषैश्च शिष्टैः पुरैपैः हृतं समानीतं कीदृशानां स्वर्गिणां गंधरांगतानां जापानां कसति सुचरितफले पुन्यविपाके खलाभूते सति की
॥ दृशं खंडकांतिमन्दी प्रदीप्ति ॥ ३२ ॥ ६ ॥ ६ ॥

दीर्घाः हे कसुकयत्रयस्यां स्त्रीणां सुरतग्लानि संभोगजनाल्लिख्यतां सिप्रावातां पवनो हरति अपनयति प्रावातः किं कुर्वन्सारसानं कूजतं शब्दं दीर्घी
 कुर्वन्कीदृशं पदमदकलं पदमदेन कलं मनोहरं अथवा पदपादवैपरीत्यमदेन हर्षेण कलं मधुरं पदकलं प्रत्यूषेषु सिप्रावाते स्त्रीणां संभोगकलमहरतीति किं भूतः सिप्रा
 वातः स्फुरितानां विकशितानां कमलानां आमोदेन परिमलेन सह यामैत्री ससर्गस्तेन कषायः सुरभिः किं भूतः सिप्रावातः अंगानुकूलसुखस्य रीः सिप्रावातः कः
 वप्रियतमो वस्त्रमस्त्रस्त्रीणां सुरति स्लानी हरति कीदृशो वल्लभः प्रार्थना वादुःकारः प्रार्थना संभोग प्रार्थना तस्यां वादुःकारः प्रियप्राय वचनकारः रागद्वे
 षे कषायाः स्त्रीनिर्यासे सौरभे से इति यादवः ३३ आदिकुलकः हे अंभो धरहे अंभो दयस्व्यं विशालायां सलिलनिधयसमुद्राः तोयमात्राविशेषाः तो
 यमात्रं जलप्राचुर्यमेव शेषमवशिष्टं येषां ते तथा एतादृशास्तं सलल्यते अनुमायंते किं कृत्वा हारान् मौक्तिकहारान् दृष्ट्वा कीदृशान् तारान् शुद्धान्

त

चतुर्भिकुलकं दीर्घी कुर्वन् पदपदमदकलं कुजितं सारसानां प्रत्यूषेषु स्फुरित कमलामोदमैत्री कषायः यत्र स्त्रीणां हरति सुरत
 ग्लानिं मंगानुकूलः सिप्रावातः प्रियतमस्त्र प्रार्थना वादुःकारः ३३ हारं स्तारं स्तरलगुलिकान् कोटिशः शंखशुक्लीः शष्य
 श्यामान्मस्कतमणीनुन्मयसुप्ररोहान् यस्यां दृष्ट्वा विपरिणरचितान् विद्रुमाणं भंगान् सलक्ष्यं ते सलिलनिधयस्तोयमात्राव

रव

पुनः कीदृशान् तरलगुलिकान् हारमाध्यमहारत्नान् पुनः किं कृत्वाः कोटिशः शंखशुक्लीः दृष्ट्वा शंखाश्च शुक्लयश्च शंखः ३४ शेषा ३४
 शुक्लयस्ताः पुनः किं कृत्वा मरकतमणीनगरुडः रत्नान् कीदृशान् शष्यश्यामान् बालतृणवत् हरितवर्णान् पुनः कीदृशान् उन्मयसु
 प्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान् उन्मयसुप्ररोहान्
 सुरचितास्तान् तारोमुक्तादिशंसुद्धौ तरले सुद्धौ मौक्तिके इति विश्वः तरलो हारमध्यगदत्यमः पिंडे मणौ महारत्ने गुलिकावद्द्वारद इति शब्दाणि

रव

॥ वेशच्यं बालमृणं प्रोक्तमिति ॥ ३४ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

मेका प्रद्यो० यत्रयस्यांपुर्या अभिज्ञः पंडितोजनः आगतं नदिशंतरान इतिरमयति विनोदयति इतीति किं अत्र अस्यांनगर्थोभोबांधवाः वत्सराजः प्र
 शी-म-द्योतस्यचंद्रप्रद्योतस्यप्रियदुहितरंवासवदत्तांजुहेजहार पुनरत्रैवपुण्या तस्यराज्ञप्रद्योतस्यतालदुमवनममचूतकीदृशं है मंसुवर्णमयं पुनरत्रैवविशा
 लायांकिलेनिसत्येनलगिरिः उद्भूतोवभ्रामकि कृत्वादर्प्यात्तमहात्संभमालानसंभमुत्प्लुत्या भ्रमदिति ३५ अथयुग्मं भर्तुरितिजलो हेष
 योदत्तं चंडीश्वरस्य महेश्वरस्य धामगृहं प्रसादयायाः गच्छेः कीदृशं धामपुण्येया चनेपुण्यहेतु कीदृशस्यचंडीरस्यत्रिभुवनगुरोजगत्रयपूजस्यकिं
 कृत्वा अस्याउजयिन्याः हर्म्येषु धनिर्नयिहेषु खेदेनीत्वाभार्य खेदं दूरीकृत्य कीदृशस्त्वंकेशसंस्कारधूमै रुपचितवपुः केशानां संस्कारमधुद्वय

श्व २

उ

उपचित
 पुर्वस्यसः
 = १
 केशानां
 संस्कारः
 तस्य धूमाः
 = १

जाले
 ३६
 तैः

प्रद्योतस्यप्रियदुहितरं वत्सराजोत्रजह्वै है मंतालदुमवनममभूदत्रतस्यैवराज्ञः अत्रोद्भूतः किलनलगिरिस्तंभमुत्प्लुत्याद
 प्पीदित्यागतं नरमयति जनो यत्रबंधनभिज्ञः ३५ भर्तुः कंठकविरितिगणैः सादरवीक्ष्यमाराः पुण्यं यायास्त्रिभुवनगुरोर्हो
 मंचंडीश्वरस्य धूतोद्भूतं कुवलयैरजोगंधभिर्गंधवत्या स्तोयक्रीडानिरतयुवतिस्नानतिक्तैर्मरुद्भिः ॥ ३६ ॥ जालोद्गीर्णै
 रुपचितवपुः केशसंस्कारधूमैः बंधुप्रीत्याभवनशिखिभिर्दत्तनृत्योपहारः ॥ ३६ ॥ पाधिवासनंतस्य धूमाकेशासंस्कारधूमास्तैरुप
 चितवपुः परियुष्टशरीरः कीदृशैर्दूभैः ३६ जालोद्गीर्णैः गवाक्षमार्गनिर्गतैः पुनः कीदृशं भवनशिखिभिर्गृहे मयूरैर्दत्तनृत्योपहारः दत्तो
 नृपमेधोपहारी उपायनंयस्मै सतथोक्तः कयाबंधुप्रीत्याबंधोप्रीतिस्तयाबंधरिति स्नेहेन कीदृशेषु हर्म्येषु कुसुमसुरभिषु पुण्यगंधवस्तु
 रभिषुः पुनः कीदृशस्त्वंध्रविनांतरात्मा अध्वनामार्गेणस्त्रिः अंतरात्मायस्यसः अध्वविनांतरात्मा सर्वथाध्वनांतः कीदृशेषु हर्म्येषु
 पुललितवनितापादरागांकितेषु ललितांमनोज्ञायावनिताः स्त्रियस्तासां पादास्तेषां रागोलाक्षारसस्तेनांकितानिललितवनितापादरागां

धृतं उद्भूतं कुवलयानां कुवलयानां रत्नां दि दत्तेभ्यः स्य उपहारे यस्मै
 यस्मिन् नतत् = १ कुवलयपरजांसितौ जगंधो वि
 इति प्रेक्षाते

रु२

क. सुभा
ना सुर
मि येषु
ते = २

४

कितानितथातेषुः पुनः कीदृशं त्वंगणैः प्रथमैः पार्वडैः इति सादरं कीर्तयामाणाः इतोति किं भर्तुर्महादेवस्य कंठकवि किमेकवर्षस्यामान्नतव
स्तुभगत्वं कीदृशं धामगंधवत्याः नामनद्याः मरुद्भिः वायुभिर्दत्तोद्यानं कं पिता रंमवृक्ष्यं कीदृशैर्मरुद्भिः कुवलयानां रजोभिः परागैः सुगंधिभिः उत्प
सपरागगंधवद्भिः पुनः कीदृशैर्मरुद्भिः तोयक्रीडाद्युनिरतानामाशक्तां नां युवतीनां स्नानं स्नानीयं चंदनादिविलेपनं तेन तित्तासुरभयस्तैः
तोयक्रीडानिरतयुवतिस्नानतिक्तैः गर्गासुगणानां यस्याङ्गणेशे प्रथमवये इति शब्दाणां वैस्नानीये भिषवे स्नानमिति यादवः कडुतिक्तकषायस्तसौ
रभ्येति प्रकीर्तिताः ३२ युग्मं अपि हेजलधरश्च न्यस्मिन्नपि काले संध्याव्यतिरिक्ते पि स्थले ते त्वया स्नानं कृतं किं कृत्वा महाकालं चंडीस्वरस्य स्थान
हर्मेष्वस्याः कुसुमसुरभिष्वः ध्ववित्रांतरात्मानोत्वावेदं ललितवनितापादाणां कितेषु ३७ युग्मं अप्यन्यस्मिन् जलध
रमहाकालमासाद्य काले स्नातव्यं तेन यनविषयं यावदभ्येति भानुः कुर्वन् संध्यावलिपटहतां शूलिनः श्लाघनीया
मामंद्राणां फलमविकलं लप्स्यसे गर्जितानां ३८ यादन्यासकणितरसनास्तत्र स्त्रीलावधूतैः रत्नछायाखचितवलि
भिश्चामरैः मासाद्य प्राप्य यावद्भातः श्रीसूर्यो नयनविषयं दृष्टिं पश्यमायाति तावत्तत्र स्थेयं किं कुर्वन् शूलिनः शंभोः संध्यावलिपटहतां संध्यायं
लिप्ता तत्र परवाद्यं कर्म कुर्वन् गर्जितानां मेघध्वनीनामविकलं फलं लप्स्यसे कीदृशानां गर्जितानां आमंद्राणां इषेदे नीराणां कीदृशं संध्याः श्लाघनीयं श्लाघ
न्यासां ३९ पादवी हेधारधरत्नं संध्यासमये वेष्णावारवधूः परापस्त्रियः त्वयि कदाक्षान् अमोक्षं ते अर्द्धनेत्रावलोकने रीष्यं ते इत्यर्थः किं तूताः वे
श्यापादन्यासानृत्यागपातैः कृषिताः शब्दायमाना रसनाः कंचनमिषं लायासोताः तथोक्ताः पुनः कीदृशैः रत्नछायाखचितवलिभिः क्लृप्तहस्ताः सु
ग्रहस्ताः कीदृशैः चामरैः स्त्रीलावधूतैः स्त्रीलाविलसितेन अवधूना नि कं पितानि स्त्रीलावधूतानि तैः पुनः कीदृशैः रत्नछायाखचितवलिभिः रत्नाता
कं केतनमणीनां छायाकांत्या समूहेन खचिता बाबलयश्चामरदंडायेषां तानि तैः किं कृत्वा त्वं काशात् वर्षाया विदून् प्राप्य वर्षाणाम् ॥ ६ ॥

रु२

मेकाऽप्रविंदवः प्रधानविंदवस्तान्कीदृशान् वर्षायविंदूनखपदसुखान् नखानां व्रणानि नखपदानि नखपदिसुसुखाः सुषावहातेनखपदसुषाः
 दोमः तान्किंभूतान्कटाक्षान् मधुकरश्रेणिदीर्घान्भ्रमरपंक्तिविरलान्अपांगान्कासुकानांदशानीयचलक्षणं शिवोपासनफलंलक्ष्यसेइति ३९
 पश्चा० हेवारदपश्चात्संध्यापूजानांतरंपशुपतेमहेश्वरस्यनृतारंभेतांडवाडंकरप्रारंभेआर्द्रनागाजिनेकांआर्द्रजिनांचिआर्द्रनागाजिनंचआर्द्रना
 गाजिनंआर्द्रगजचर्मंतस्येकामिलायस्तंहरनिवर्तयततस्थानेत्वमेवभवेत्यर्थः कीदृशत्वंभुजंतरुवनंभुजाएवतरवोदृक्षाःतेषांवनांश्रमि
 मोऽभिव्याप्तः धिनाद्यधवलसदमः गोपानस्यांसौथशिखरवर्तिशालादौनीत्वागामयचाकिंभूतस्तंचिरचिरलसनातपिनविद्यत्कलित्रःखिनं

लांतहस्तावेश्यास्त्वन्नो नखपदसुखान्प्राप्यवर्षायविंदूनांमोक्ष्यंतेत्वयिमधुकरश्रेणिदीर्घान्कटाक्षान् ३९ पश्चा
 दुच्चैर्भुजतरुवनंमंडलेनाभिलीनंसांध्यतेजोविकसितजपापुष्परक्तंदधानः नृत्यारंभेहरपशुपतेरार्द्रनागाजिनेकांशां
 तोद्देगःस्तिमितनयनंदष्टभक्तिर्भवान्या ४० गच्छंतीनांरमणावसतिंयोषितांतत्रनक्तंरुद्धालोकेनरपतिपथेसूचिभेदोत्तमोभिः

विद्युदेवकलत्रंयस्यसः कीदृशंभवनवलभौसुतपरिपतायांसुत्रापापताः कलखायस्यांसायुक्तोयमश्रेः केनमंडलेनमंडलाकारेणत्वंकिंकुर्वाणः
 सांध्यतेजोदधानः कीदृशंतेजः विकसितजपापुष्परक्तंविस्मरजपाकुसुमारुणंपुनः कीदृशः त्वंशंतोद्देगस्तिमितनयनंभवान्यादृष्टम
 क्तिः शांतोदूरीकृतः उद्देगो मनोदुखंतेनस्तिमितेनिश्चलेनयनेयस्तिन्नकर्मणियथास्यान्नथाशांतोद्देगस्तिमितनयनमंदष्टभक्तिर्यस्यसभक्तिः
 पूज्येष्वतुरागः ४० गच्छं० हेघनघनतत्रप्राप्तादेस्थितः सनयोषितांबनितानांउर्ध्वं दर्शयदर्शयेरित्यर्थः १ कीदृशानांयोषितांनक्तंरात्रौरमणावसतिं

॥ निजपतिशयंभवेत्सदनेगच्छंतीनांयातीनांकायासौदा ॥ ६ ॥ ६ ॥

१५

मिन्या विद्युताकस्मिन्सतिनरपतिपथेराजमार्गेतमोभिरंधकारैः रुद्धलोकेसतिकीदृशैकमोतिः सूचिभिद्यैः सूच्याभिद्यते इति सूचिभेद्यानितैः सांद्धै
 रित्यर्थः कीदृश्यासौदामिन्याकनकनिषकस्निग्धयाकनकनिषकवत्शरावत्चिकणाकनकः तयाहिजीमूततोयोत्सर्गस्तनित मुखरोमास्मभूः माभू
 याः तोयोत्सर्गोवृष्टिः स्तमितामेघगर्जितंतत्रमुखरोवावालः तोयोश्चासौस्तनितंमुषश्चविष्टिगर्जिताभ्यांतासांगमनव्याघ्रातो नकर्तव्या इति यतः
 ताः तीरेचेतसोभोरथः शारास्तुजिकषः कषः इत्यमरः ४१ तामिति हेअंभोधरभवानपुनरपिअध्वशेषंअविशिष्टमार्गंवाहयेत्अतिवाहयेत्
 कसतिसूर्यसंतिदृष्टेघ्रातः समयेसूर्यदृष्ट्यातोगच्छे रित्यर्थः किं कृत्वा तां रात्रिकस्यांचितं भवनवमसौकस्यचित्स्वलुनिश्चातां सुप्रदमित्राणां च
 सौदामिन्याकनकनिषकस्निग्धयादर्शयौर्वि तोयोत्सर्गस्तनितमुखरोमास्मभूर्विल्लवास्ताः ४१ तांकस्यां विडुवनवत्
 मोसुप्रपाणवतायां नीत्वारान्निचिरविलसनात्विन्नविडुत्कलत्रः दृष्टेसूर्यपुनरपिभवानवाहयेदध्वशेषं मंदायतेनख
 लुसुहृदामभ्युपेतार्थकृत्याः ४२ तस्मिन्कालेनयनसलिलं योषितां खंडितानां शांतिनेयं प्रणयिभिर्लोवर्तमानोऽस्यजाशुप्राले
 भ्युपेतार्थकृत्याः मुमंसोनमंदायते अभ्युपेता अंगीकृता अर्थस्य प्रयोजनस्य कृत्या क्रियायैस्ते अभ्युपेतसुप्रतकृत्याः इत्यर्थः नमंदायां तेन
 विलंबतेनालस्यं भज्यतीत्यर्थः ४३ तस्मिन्निति तस्मिन्कालेसूर्योदयेसमये प्रणयिभिः प्राणानाथैः खंडितानां योषितां नयनसलिलं न
 त्रवाप्यं शांतिनेयं संतिनेतव्यं खंडितां लक्षणां निद्राकषायकलुषीकृतताम्रनेत्रानारीनखचरणविशेषविस्मितां गोयस्यां कुतोपिगृहमेतिपतिः
 प्रभातेसारखंडितेतिगदिताकविभिपुराणेरिति १ अतोहेतोः भानोः चर्ममार्गं आसुशीघ्रंत्यज्यनिवारययतः सोपिसूर्यः खंडितायाः नलिन्याः
 कमलवदनात् प्रालेयाश्च आवस्थायजलं हर्तुं मथनेतुं प्रत्यावृतः प्रत्यागतोस्ति अन्योपिभक्तोभक्तजित्यमन्यत्रोषित्वायदागृहमिति ॥ ६ ॥ १ ॥

भो २
 विना वि
 द्युता कल
 त्रा येन
 ना

सा विनेन
 प्रवरः ३

ताः त्रि प वि
 कलवाः म
 वति = ५ स
 न्यः १
 प्रोतेना मजा
 उ के ४ ५ = ९
 भू ३

१०
 म. का. तारावदनकमलादशुप्रमाश्रितद्वयमपिकमिलीनीकमलमेवदनांतस्मात्पालेश्रंहरतीतिभावः यदित्वंतसाध्वीनरोशतितदादित्यः त्वयि
 श. म. विषये अनल्पाल्पसूर्यः अतिशयेनेर्ष्यालुः स्यादित्यर्थः किंभूतित्वयेकरुद्धिकरान्किरणान् सृणद्धितिकरुद्धतस्मिन्करुद्धिअतस्त्व
 दिन करकरावरकोमासूरतिभावः ४३ गंभी० हेजीवनदेतेतत्रकायात्माप्रतिविंबतयागंभीरायाः नामसरितः पयसिप्रवेसंलप्ससे प्राप्य
 सिकीदृशेपयसिचेतसीनिर्मलेप्रसन्नेउदारनायकायालक्षणंतस्मात्कारणादस्याः गंभीरायाः चटुलशफरोद्धर्तनप्रेक्षितानिचटुला
 निचंचलानिशीघ्राणिवात्रामस्तंमत्सर्गानांउद्धर्तनानिउच्छलनानितान्येवप्रेक्षितानिअर्द्धधिलोकितानिचटुलशफरोद्धर्तनप्रेक्षितानिमो

सुयः समागतः
 कमलवदनात्सोपिहर्तुंनलिन्याः प्रत्यावृत्तस्त्वयिकरुद्धिर्स्यादनल्पाभ्यसूर्यः ४३ गंभीरायाः पयसि
 सपितश्चेतसीवैप्रसन्नेकायात्मापिप्रकृतिसुभगोलक्ष्यते तेप्रवेशंतस्मादस्याः कुमुदविशदान्यहंसित्वं
 नंधैर्यामोधीकर्तुंचटुलशफरोद्धर्तनप्रेक्षितानि ४४ तस्याः किंचित्करुद्धतमिवप्राप्तवानोरशाखंदत्तानी

वीकर्तुंनार्हसिनयोग्योभवसिकस्मात्त्वेर्यात्थोरत्वलक्षणपुरुषगुणात्थाद्यादितिकीदृशानिप्रेक्षता ॥ संसलिलवसनं
 निकुमुदविर्मलानिःतस्याःगंभीरायाः विंमनसफलीकुर्यादित्यर्थः ४४ तस्या० हेसुखीमित्रतेतवः प्रथानंगमनंकथमपिमहतादृष्टेणजाविभ
 विषयतोतितकीयांकुमुदविषयतिकिंकृतातस्याः कामिनीत्वेनोयान्तायाः गंभीरायाः सलिलवसमंकृत्वा आस्वाद्यकीदृशस्यतेतवपीतजभारल्लवमान
 स्यजघनारुद्धस्येत्यर्थः कीदृशंलीलंस्वभावश्यामलंपुनः कीदृशंसलिल० तदतिकटवर्तिवेतसदृशशातोप्रांतसंश्लिष्टंलसंपुनः कीदृशं ॥ ३॥

सललवसनं किंचित्करधृतमिव पुरंध्रियाणि गृहीतमिव पुनः कीदृशं मुक्तो रोधस्तद एव नितं बोधेन तत्र तथा धर्मं तितुच्छ घातनीलां वारणां विरहताप।
निवारणमिति प्रसिद्धः युक्तो यमर्थः ज्ञाता स्वातः लक्षः आस्वादो भोगरसो येन स एतादृशः पुमान् विपुलजघना घनस्तवीयोषितां विहातुं न्यक्तुं कः समर्थो
भवतिऽपि तु न कोपीत्यर्थः ४५ त्वनि० हे सलिलवाहतेन ववापुः नीचैः शनैः २ वास्यति कीदृशस्य ते देवपूर्वे गिरिप्रतिउपक्षिप्तगमिषोर्गन्तुमिच्छोः कीदृशो
वायुः शीतः शीतलः पुनः कीदृशो वायुः त्वन्निः स्यंदेन तव दृष्ट्या उपसिताया विकसितायाऽवसुधायाः भूमेर्गन्धसंपर्केण रम्यः सुरभिः पुनः कीदृशो वा

मुक्तारोधो नितं वं प्रस्थानं ते कथमपि सखेलं बमानस्य भाविज्ञानात्वादो विपुलजघनां कोविहानुं समर्थः
४५ त्वन्निस्थं दोषं सितवसुधागंधसंपर्करम्यः स्रोतो रं ध्रुवनि त सुभगं दंतिभिः पीयमानः नोचैर्वा
स्यत्पुषजिगमिषोर्देवपूर्वैर्गिरिंते शीतो वायुः परिणामयिता काननो दुंदराणां ॥ ४६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

[illegible]

मेका- तत्रैतिहेपुष्करवाहनत्रदेवगिरौभवान्स्कंदंकार्तिकेयंस्नपयतुः स्नानंकारयेः कैः पुष्पासारैः पुष्पधागसंपातैः दत्त्वाकीदृशंस्कंदंनियतवसति
 टी-म- तत्रसततावस्थायिनंकीदृशः स्नंपुष्पमेधीकृतात्मापुष्पाणांमेधः पुष्पमेधीकृतः आत्मायेनसः कामरूपत्वात्कीदृशैः पुष्पासारैः व्योमगं
 ११ गाजलैः आकाशगंगाजलपवित्रैः हितः कारणात्तत्रवशसिभृताचंद्रशेखरेणाशंभुनातत्रैजः स्कंदस्यतेजोवीर्यहुतवद्भुवेवहिमुषेसंभृतंसंदि
 तंनिक्षिप्तं कीदृशंतेजः अत्यादित्यं अतिक्रांतः आदित्यः सूर्योयेनतत् सूर्यातिसायात्यर्थः कस्माद्धेतोः अग्निमुषेसंचितंनिहनामशंभुतवासवीनाम
 पाचमूनांसेनानांदानवेभ्योरक्षाहेतोःऽजांगजपूजाकर्तव्येतिभावः ४० ज्योतिः हेपयोदपश्चात्स्कंदपूजानंतरंपावर्केस्कंदस्यतंमयूरंनर्तयेवां

व्यानां
 साशः
 मे =

घी तत्रस्कंदंनियतवसतिपुष्पमेधीकृतात्मापुष्पासारैः स्नपयतुभवान्व्योमगंगाजलादौ रक्षाहे
 नव-चसौ तौनवशशिभृता वासवीनांचमूनामत्यादित्यंहुतवहसुरवेसंभृतंतद्वितेजः ज्योतिर्लेखाव ॥
 शशिप्रनव लयिगलितंयस्यवहंभवानीपुत्रमेग्लाकुवलयदलप्रापिकर्णेकरोति ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥
 शंश्रीनवश नभरति=२५ नैकवल्लयनमर

ओमूंगंगा
 व्योमगंगा
 तयाः जला
 नितैः प्राद्वितैः

११

नृत्यंकारये कैर्गार्जितैः कैः कीदृशैर्गर्जितैः अद्रियहृणगुरुभिः अद्रैर्देवगिरिर्यहणेनप्रतिशब्देनगुरुभिर्गिरिष्ठैः कीदृशंमयूरं हरशशिरु
 चासंभुचंद्रकांत्याथोतापांगांधवलीकृतंनेत्रप्रांतंअपांगोनेत्रयोरंतावित्पमरः तमितिकंयस्यमयूरस्यवहंपिकंभवानीपुत्रमेग्लाकरोकरोति
 गौरीपुत्रत्वेहेनस्थापयतीत्यर्थः कीदृशंवहंगलितंपलितंस्वतएवपुनः कीदृशंज्योतिर्येषावलियज्योतिषस्तेजसोलेषाराजयस्तासांवलयेमं
 गलयस्यास्तीति कीदृशेकरोकुवदलप्रापिकुवदलप्रापिकुवलयदलप्रापतस्मिन्दलंपरिहृयता स्थानंकरेविहंधनेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥
 लघु१

१०

केचित्कुवलयदलालंकारयोग्येकरीति वदन्ति ४८ आराध्यते हे घनत्वं तद्देवगिरो सुहृन्म्यालंभ्येथाः विलंबं कुर्याः किं कृत्वा शस्वराभु
 वंदेवं एनं शंखराङ्गीतं कार्तिकेयं अराध्य पूजयित्वा कीदृशस्त्वं उलंघिताद्वा अतिक्रान्तमार्गः पुनः कीदृशः त्वंसिद्धदं दैः देवविशेषमिथुनेः सुक्त
 मार्गः व्यक्तमार्गः कुतो जलकराभयात् तन्त्रोस्वरेषु नाशं शंकाया इत्यर्थः कीदृशो सिद्धदं दैः वीरिभिः वीरापाणिभिः भगवंतमुपवीरयतुमुपगतैरित्य
 र्थः किं करिष्यन् रं देवस्य दशपुरपतेः कीर्तिमानयिष्यन् सत्कारयिष्यन् ग्यालंभ्येशः कीदृशं रं देवस्य कीर्तिं सुरभितनयालंभजां सुरभेस्तनयिनां

सुरभेस्तनया
 तयाः ३ प्राक्तम
 सुरभेस्तनया
 नं भजिष्यते
 तया तं = २

धौतोपांगो
 यस्य सः = २

धौतोपांगं हरशशिरुचापावकोतं मयूरं पश्चाद्द्विप्रहरणायुः कर्मिर्गर्जितैर्नर्तयेथाः ४८ आराध्यते
 नं शरवराभुवं देवमुलंघिताद्वासिद्धदं दैर्जलकराभयादीणिभिर्मुक्तमार्गैः ग्यालंभ्येथाः सु
 रभितनयालंभजां मानयिष्यन् श्रोतोमूर्त्याभुविपरिणतं रं देवस्य कीर्तिं ४९ त्वया दातुं जलमेव नते
 पु १ शाङ्गिणो वर्साचौरेतस्याः सिंधोः पृथुमपितनुं वरभावन्मवाहे ॥ ६ ॥ धेनूनामालंभो विना सोघातः तेन जाता सुरभितन

यालंभजातां पुनः कीदृशो श्रोतोमूर्त्या प्रवाहमुषेन नदीरूपेण भुवि पृथिव्यां परिणतां प्रवृत्तां चर्मणवती सुरत्वेन संजातामित्यर्थः ४९ त्वया हे वन
 धरगतगतयो विद्याधरा तस्या चर्मणा तयाः सिंधो नद्या प्रवाहो पूरं प्रेषिष्यंते कीदृशं पृथुविस्तीर्णं अपि रभावात् पूरमायीत तनुलंघिषां दृश्यमानं पू
 रादित्यर्थः किं कृत्वा दूरं यावददृष्टीनेत्राणि आवर्त्य दत्वा नमयित्वा इत्यर्थः कसति च जलमंभ आदांनु अवनते सति नम्रीभूते सति कीदृशे त्वया ॥ ५॥

मे-का शङ्किणा कृष्णस्य वर्णा चौरस्तस्मिन् दृष्ट्वेव नीर्णावर्णी इत्यर्थः प्रावाहं कमिव भुवः पृथग्याः सुक्ता गुणं सुक्ताहारं प्रेषिष्यते सिद्धां धर्माः कीदृशं
 ते-म मुक्तागुणं एकं एकं सरकंपुनः कीदृशं स्मूलो महान् मध्यो मध्यमणिभूतः इंद्रनीलो मणिविशेषो यस्य स्थूलमध्ये इंद्रनीलः ॥ ५० ॥ तासु हे
 ता ३१२ वलाहको चर्मरावतीभवती र्यप्रतो ब्रज गच्छ किं कुर्वन् दशपुरबधूनेत्र कौतूहलात्ता मात्मविन्द सपुं रंत देवनगरं तत्रत्यायावधूः स्त्रियस्तासां
 जे नारायितेषां कौतूहलानि अभिलाषा लोपां दशपुरबधूनेत्र कौतूहलानां दसपुरस्त्रीलाभिलाष दृष्टीना मात्ममूर्तिभाजी कुर्वन् तासां नेत्रैः रमय
 परिचितस्य स ४ पेक्षिष्यंते गगनगतयो दूरमावर्ज्य दृष्टीरेकं सुक्तागुणमिव भुवः स्थूलमध्ये इंद्रनीलं ५० ॥ स्पूलत आ
 स्य भूलताम भू तासु नीर्य ब्रज परिचितं भूलता विभ्रमाराणां पद्मोक्षे पादुपरिविलसत् कृष्णसारप्रभाराणां कुं सो मध्य
 विलासानां वि दक्षोपा नुगमध कर श्री सुषमात्मविंबं पात्री कुर्वन् दशपुरबधूनेत्र कौतूहलानां ॥ ५१ ॥ १॥ तथारूपत म मध्य
 भ्रमो ये सा ते इन्द्रनीलो यस्य
 तानि ते वा = स = १

ब्राह्मावर्तिमिति० हेमुंदिरतकौरवंक्षेत्रं त्वं भजेथाः कीदृशं क्षेत्रं क्षत्रप्रधनपिशुनं क्षत्राणां कौरवपांडवक्षत्रियाणां संथामसूचकं ज्ञाप्य कमित्यर्थः कीदृशस्त्वंब्रह्मावर्ते जनपदं ब्रह्मावतीत्यं संग्राहमानः प्राप्नुवानः कया क्वायया कीदृशं जनपदं अथः दक्षरुक्षेत्रस्याधोभागं वर्तमानं तदि किं यत्र यस्मिन् दक्षरुक्षेत्रे गोडो वधन्वाधुन राजन्यानां राजसमूहानां मुषानि शितशरशतैरभ्यवर्षन् तीक्ष्णदारा सहस्रेभ्यो वर्षस्मिन् कंश्च त्वमिव यथा त्वं धारापातैर्जलधारासारवर्षणैः कमलातिवर्षे नितत्र दृष्टि कर्तव्यति ५२ हित्वा० हे सौम्य सौम्य प्रहृते त्वं वर्णमत्रिणां हृद्योपि अंतः शुद्धो नि

॥ ब्रह्मावर्ते जनपदं मध्यं शक्या यथा ग्राहमानः क्षेत्रं क्षत्रप्रधनपिशुनं कौरवं तद्भजेथाः राज

॥ न्यानां शितशरशतैर्यत्र गोडो वधन्वाधारापातैः त्वमिव कमलान्यभ्य वर्षन्मुखानि ५२ ॥

॥ हित्वा हालामभिमत रसां रेवती लोचनां कां वंधु प्रीत्या समरविमुखो लांगलीयाः ॥ ५३ ॥ २५ ॥ २

मैलांतः करणो भविता भविष्यतीत्यर्थः किं कृत्वा तासां सारस्वतीनां मया पानीयानां मभिगमं सर्वं सेवने कृत्वा सरस्वत्या इमाः सारस्वत्यासां सारस्वतीनां तासामितिकासां लांगलीवलिभद्रो या आप पाथां सि सिषेवेः सेवते कीदृशो लांगली समरविमुखः संथामपसुषः कया वंधु प्रीत्या वंधूनां कौरवपांडवानो प्रीतिवंधु प्रीत्या किं कृत्वा हालं सुरो हित्वा कीदृशी अभिमत रसां मनो ज्ञास्वा दं पुनः कीदृशी रेवती लोचनां कारेवत्यावलभद्रभायीयाः लो

॥ च न योरं कंचिद्दं यस्याः सारस्वती नयनप्रतिविंबचिह्नतां ॥ ५३ ॥ ५३ ॥

मे. का. लांगलं विद्यति यस्य लांगली प्रथममायो धनं संश्राम इत्यमरः हलीरेवती मपि विहाय तत्र विरक्तो भूदिति ५३ तस्या० हे चना चन तस्मात् कुरुक्षेत्रात् ननु
 शं. म. नुकनखलं नाम तीर्थं लक्ष्मीकृत्य पूर्वकनखलं गत्वैत्यर्थः तदनुजहोः कन्या गंगे गच्छेः अनुसौः कीदृशं गंगा शैलराजावतीर्णा हेमाचलात् अवता
 १३ र्णा शैलराजावतीर्णा तां पुनः कीदृशं सगरतनयस्वर्गसोपानपंक्तिं सगरात्मा जानां स्वर्गाय सोपानपं पणया तथा नां गंगं संतोः केसयहरामकरोत्
 किं कृत्वा गौरीवक्रभृकुटिरचनां फेनैर्विहस्येव विहसत्वा इव पार्वती वदनभृकुतिं हसति वतीत्यभिप्रायः पार्वती धूर्जटनां मूर्द्धि धृतेत्यर्थः कीदृशी

सिध्वे वेद कृत्वा तासां भिगममपांसौ म्यसारस्वतीनां मृतः शुद्धस्त्वमपि भविता वर्णा मात्रेणा कृष्णः
 ५३ तस्माद्दिक्षेत् नुकनखलं शैलराजावतीर्णां जहोः कन्या सगरतनयस्वर्गसोपानपंक्तिं गौरीव
 क्रभक्रटिरचनां या विहस्येव फेनैः शंभोः केशग्रहणमकरोद्दिंडुलम्बोर्भिहस्ता ५४ तस्याः पार्तुं सु
 रगज इव व्योम्नि पूर्वा द्वलं वी त्वंचेदं कृष्णटिकविशदंतर्कयेत्तिर्यगंभः ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

जं जं

या गंगा इक्षैलयाजर्मयः कल्लोला एव हलायस्यासा ५४ सस्या० हेमचचेद्यदितस्याः गंगायाः तिर्यगः तिरश्चीनां योनीयं पातुं आस्वा
 दयितुं तर्कयेरभिलषेः तदासी गंगाः अस्यां मे प्राया गतीर्थं मेतरेणा उपगतः प्राप्ताया यमुना संगमो स्थानोपगत यमुना संगमत्तेन अभिगमा
 सृहणीयाः स्याद्भवेत् कया भवतस्व न कायया कीदृश्या कायया सपदि सी घं श्रोतसि प्रवाहे संसर्प्येत्या प्रसरंत्या ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

प्रस्थाने उ प
गता प्रस्थान
उ प ज ता च से
य मु ना च द्
प्रस्थाने ष ग
त य मु ना त या
संगमः तेन =

मे.का. तंचे० हेनीरदादवाग्निदीवानलश्वेद्यदितं हिमाचलं वाधेत पीडयेत् दहेद्वाकसतिवायौ सरतिसतिवहतिसति कीदृशो दवाग्निः सरलः स्कंध
 टी.म. संघजन्मा सरलाः देवदारुतरवरत्तेषां स्कंधो मूलं शाखा अभागस्तस्माज्जात इत्यर्थः पुनः कीदृशो दवाग्निः उल्काक्षपितचमरीवालभाः २ः उल्
 १४ याज्वालयाक्षपितोदग्धो योसौ चमरीणां मरणयधे नूनां बालभा २ बालधिसमूहो ये सतदा त्वमपि न हिमाचलं वारिधाराहस्तैरलमत्यर्थं शमयि

तंचेद्वायौ सरति सरलस्कंधसंघजन्मा वाधेतोल्काक्षपितचमरीवालभारो दवाग्निः अर्हस्येन शमयितुं
 लं वारिधारा सहस्रै रपन्नार्तिप्रशमनफला संपदोत्तमानां ५७ ये संभोत्यत नरभसाः स्वांगभंगा ।

तु अहिंसियोग्यो भवसिंहियतः उत्तमानां प्रधानं पुरुषाणां संपदः संपन्नयः आपन्नार्तिप्रशमनफला भवन्ति आपन्नान्दुखप्राप्ता नामर्ति पीडातस्या प्र
 शमनं आपन्नार्तिप्रशमनं तदेव फलं यासां ताः तस्योपसमये तैर्दवाग्निमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ये सं० हेजलमुक्तमिन् पर्वते सपदेशी घ्नये सभाः अष्ट
 पदः मृगविशेषाः भवंतं त्वं यदि लंघयेयुः क्रीडशं भवंतं मुक्ताधानं मुक्तोऽथासंभोत्यत न मार्गोपिन संमुक्ताधानं कस्मै स्वांगभंगाय लंघयेयुर्भवन्तं ॥

परतानां स्कंध
 ताः सरलस्कंध
 ताः संघजन्मा
 ताः उल्काक्षपित
 ताः चमरी
 ताः बालभा
 ताः बालधि
 ताः समूहो
 ताः सतदा
 ताः त्वमपि
 ताः हिमाचलं
 ताः वारिधारा
 ताः सहस्रै
 ताः रपन्नार्ति
 ताः प्रशमन
 ताः फला
 ताः संपदो
 ताः उत्तमानां
 ताः ५७
 ताः ये संभोत्यत
 ताः नरभसाः
 ताः स्वांगभंगा ।

ये
 संभोत्यत
 नरभसाः
 स्वांगभंगा ।

यत्नो निः फलोः प्रारंभ यत्नो
ये वांते तत्की ते २

कीदृशोः संभोत्यननरमसाः संभः कोपस्तेनोत्यननसंभोत्यननतस्मिन्ननसोये वांतेतान्शरभान्नतमुलाः संकुलाः प्रवलाः सशब्दः कारकाणाधनोपलानाआसमंतात्तु
दिसाएवशुभत्वादहासोहास्यंतेनावकीर्णीः विशिष्टाः विच्छेदीभूताः सुमुखकरकाट्टिहासावकीर्णीस्तात्कुर्वीथाः कुर्याः बांधवाकेपुमांसौनिः फलारंभयत्नाः परिमवपदंनस्युः
तिरस्कारभाजनंकेनभवेयुः अपिनिः फलाकस्मरिभा भवंत्येवेतिभावः अत्रकरकाचयेहेमकोषेयुनिर्द्देशोन्वत्रकोषेस्त्रीलिङ्गेतत्राहकरकस्तु करंकेस्यादाकोशेचकर्मउलौपक्षिमे
देकरेचालिकरकाधनोपलइतिविश्वः ॥५८॥ तत्र० हेधाराधरतत्रतस्मिन्नद्वौहिमाचलेअहेपुमौलेः अहेश्वासौ दंडश्चअहेदुः समौलौयस्यसः अहेदुमौलितस्यः हेः खंडेसमे
शकेदितिविश्वः दुहेमौलेमहेस्वरस्यचरणन्यासंपदंत्वंपरीयाः प्रदिक्षणीकुर्याः कीदृशंचरणन्यासंदृष्टिशिलायां व्यक्तं प्रगट्पुनः कीदृशंसिद्धेः देवविशेषैः शम्भुत्रिरंतरमुपदौ
यतस्मिन् मुक्ताङ्गनंसपदिशरभालंचयेयुर्मेवंतं तान्कुर्वीथास्तुमलकरकाट्टिहासावकीर्णीनेकेवानस्युः परिभवंपदंनिः फलारंभयत्नाः
५८ तत्रव्यक्तंदृष्टिचरणन्यासमहेदुमौलेः शम्भुतिद्धेरुपहतबलिभक्तिनम्रः परीयाः यस्मिन् दृष्टेकरणाविगमादूरमुदूतपायाः संकुल
प्यंतेस्थिरगणपदप्राप्तयेश्चदधानाः ५९ शब्दायंतेमधुरमनिलैः कीचकाः पूर्यमाणः संरक्तामिस्त्रिपुरविजयोगीयतेकिन्नरीभिः किन्नरी
तैमुरजइवचेकंदरेपुध्वनिः स्यात् संगीतार्थेननुपपत्तेस्तत्रभावीसमर्गः ६० ॥ कितपूज उपगतावलिरुपहारोयस्यसतंकीदृशंस्वभक्तिनम्रः भक्तिः पू
ज्यानुरागः तेननम्रीभूतः यस्मिन् चरणन्यासेचरणन्यासंदृष्टादृष्टेसति संतोजनाः स्थिरगणपदप्राप्तयेसंजल्यतेस्थिरमविनस्वरं शिवगणपदंतस्यप्राप्तिः स्थिरशिवगणप
दप्राप्तिस्तस्यैसमर्गमवन्ति कथंमानुवंति करणाविगमात् उहेचरीरायगमात् देहस्यागादृष्टमिसार्थः कीदृशंसांश उदूतपायाः उदूतंप्रवृष्टपापंयेवांतेउदूतपायागतकस्तु
पद्वत्यर्थः पुनः कीदृशाः अदधानाश्चावतः ५९ शब्दाहेवनधरतत्राद्वौकीचकाः सक्लिष्टवसाः मधुरमनोहरंयथास्यातथाशब्दायंतेशब्दकुर्वन्ति कीदृशाकीचकाः अनिलैः पाव
नैः पूर्यमाणपुनः किन्नरीभिः स्त्रिपुरविजयोमहेश्वरकीर्त्तनीयतेकीदृशीभिः किन्नरीभिः संरक्ताभिः भक्त्यनुरागणीभिः तत्रचेतयदितेत्यवकंदरास्तुनिहादीशब्दायमानोभूनि
मुरजइवस्यात् ततो ननु निश्चयं तत्रमशुयतेमहेश्वरचरणन्याससहस्रः समस्तः संगीतार्थेगीतनृत्यदानित्रयः संगीतमुच्यतेतस्यार्थोभाविमविष्यतीतिअवयवेसमुदायीपचा

तुमलाश्रते
फकी तुमल
ककी ते
वस्तिने
सासतिने
वकीर्णी

करणास्य
रौरस्य
विजम
तत्रमात्र
= २

मे का
टी म

ले: त्रि
नेतर
अत्र प्रभु
पुत स
त स = २

चु २

भ्या

प्रालेहे अंभोधरयक्रोचरं भ्रं वने नै न मार्गेणात्मुदीची मुत्रां दिक्षि मनुसरे गच्छे: किं कृत्वा प्रालेयाद्रे हि मा चलस्यो पतंतं तटसमीपे तान् तान् महादेव चरणान्यासादी न विरोषा
न अनिक्रम्य स मुच्चय कीदृशं क्रौचरं भ्रं हं सद्धारं नाम हं शा: किल मी न स सरस्तेन वर्त्तना यांति गच्छंती च पुन: कीदृशं भ्युपते: परस्य राम: स्यज शसो वर्त्त प्रसरणं सरणमित्यर्थ: पर
स्य राम: किल क्रौचाख्य गिरि विदारितवान् इति श्रूयते कीदृशत्वं तिर्यगा व्यामशो भीतिर्यग्योशा वाया सो दोर्घ्य प्रसरणं तेन चोभिते इत्येवं शील: रं प्रमार्गे नि: चरणवसात्पत्वं क
द्वव विष्णोर्नारायणस्य श्याम: पादद्वयमतिभाससे कीदृशस्य विलो: स ल नियमनां भ्युद्यतस्य बले: वलन पस्य नियमनं व्यापादकं तत्र भ्युद्यत: कृतोद्यम: वलि नियमनां भ्यु
द्यतस्य हरे: पादौ पितिर्यमा व्यामशो गी ६१ गत्वा हे नीरमुकचपुन फुडं न मो मार्गं मे त्वा कैलासस्य प्रवर्तनं त्वमिति धि: प्राघूर्णक: स्या: भवे: कीदृशस्य कैलासस्य दसमुपभुजो
वासित प्रस्थ संधे: दसमुखे एव वणस्य मुजा जैरुत्पाटिता प्रस्थानं शृंगानां संधयो द्रोणी प्रदेशाय सतथा पुन: कीदृशस्य कैलासस्य त्रिदशवनितादर्याण्य खेच्छा विहारसं
प्रालेयाद्रे रूपतटमं तिकास्य तां तान् विरोषान् हं सद्धारं भृगु पतिय शो वर्त्तय क्रौचरं भ्रं ते नो दीची दिशर्मनुसरे स्तिर्ये गो याम सो भी स्याम: पादो
भ्यु: वलि नियमनां भ्युद्यतस्यैव विष्णो: ६१ गत्वा चोर्द्ध्वं दशमुख भुजो वासित प्रस्थ संधे: कैलाशां स्य त्रिदशवनितादर्याण्य स्तिर्ये गो याम सो भी स्याम: शृंगो क्रायै:
कुमुदविशद्वै यो वितत्य स्थित: खं राश भूत: प्रति दिशमि व च्यं ब क स्या दृहास: ६२ उत्पश्या मित्व यिनं तटमने स्तिग्ध मिन्नां जना मे सद्य: कृन्नदिर
चारणं देवांगनातां यो मित्रजतीनां प्रतिविं वानि तत्र दृश्यं ते इति भाव: य: कैलास: शृंगो क्रायै: शृंगविल्लारे: शृंगो त्विनत्वं प्रका ॥ दरदन छेद गौरस्य तस्य ॥
सं वितत्य व्याप्य स्थितो कीदृशै: शृंगो क्रायै: कुमुद विसद्वै: कुमुद शृणाल भुजै: कीदृशो य: कैलास: च्यं ब क स्य महे चरस्य अदृहा सो हास समूह द्वव कीदृश: कैलास: दिशं
२ प्रतिमति दि सं रा सी भूत: अनेन गिरि गरीयस्त्वमुक्त ६२ इत: हे अबुद अद्रे: कैलासस्य तस्य स्तिनियमन प्रस्थणां यो मां म वित्री भाविनी मुत्यश्या मित्ति मिते नि च्वलेन यने
तां सो प्रेक्षणीया तया तां क स नित्व यिनं तटमने स नित्वत्वं शृंगारु हे सति कीदृशो त्वयि स्तिग्ध मिन्नां जना मे स्तिग्धं मधुरां भिन्नं मर्दितं यदं जनं कज्जलं तद्वदाभायस्य सतथा
तस्मिन् कीदृशस्य तस्य सद्य: कृतद्विरं दरदन छेद गौरस्य तस्य तत्कालं कृतो यो सो द्विरदरं न नरो दंति वं तु स द्वा द्वौ रोध वलो य: स्मसद्य: कृतद्विरददृशान छेद गौरस्य तस्य कस्येव

शो २

मि: २

राम:
१५

कुलशास्त्र
 कुलशास्त्र
 याः तिषां ३८
 घट्टनाजि
 ते रुद्राणि
 जलयेन स
 तं = २
 शिर
 विरचितं व
 पुः येन स
 त

यत्रैव धारा यत्र धाराः तस्य गहः तस्यैव स्तुतं

हलभृतो बलभद्रस्य वयथा बलभद्रस्य तोभा लवति कसमिमे च के वाससि अंशम्यस्तो सति नीले वस्त्रे खंधारोपिते सतीत्यर्थः यथा बलभद्रे नीलं वरधारणे न शोभते सतथा कै
 लासोपि वामासायसो भां प्राश्यतीत्यर्थः ६३ तस्मिन् हे अं बुवाह तस्मिन् कीडागिरो वयुर्देगोरी पार्वती पादचारेण विचरेत् पादन्यासं पदचक्रं मणिकुयोत्तं तदा त्वं सोपान
 त्वं कुरु कीदृशी गौरी चं मुनादत्त दत्तामहदे वमदन करकमला किं कृत्वा मुजगवल यं हि त्वाहस्तप्यं कं कणं विहाय स्वभावमीरुत्वात् मणानां स्फुरिकानां तदरोहणं चट
 नं स्तस्मि मणितरोहणाय त्वं सोपानमावभजेत्यर्थः कीदृशं स्वं भंगीत भक्त्या विरचितवपुः भंगीणां पर्वणां भक्तारचनया विरचितवपुः कल्पितशरीरानः पुनः कीदृश
 त्वं स्तं भितां जलोपलभितो घनः भावितः अंतमध्ये जले यो जलसमृद्धो येन स तथा पुनः कीदृशं त्वं अग्रयात्री अग्रगामी सन्न सोपानत्वं कुर्वित्यर्थः कैलासः कनकाद्रिश्च मं
 शोभा मद्रे स्तिमित नयन प्रेक्षणीयां भवित्री मंसन्यस्तो सति हलभृतो मे च के वाससी वै ६३ तस्मिन् हि त्वा मुजगवल यं चं मुनादत्त हस्ता कीडाशै
 ले पदविहरेत् पादचारेण गौ भंगी भक्त्या विरचितवपुस्तं भितां तज्जलोघः सोपानत्वं कुरु मणिशिलारोहणाय अग्रयात्री ६४ तत्रावस्यं कु
 द्द लिखा वलयो सुदृढोद्गीर्णो तोयनेष्यंति त्वां सुरयुवतयो यत्र धारा गृह्यं ताभ्यो मोक्षस्तव यदि सखे धर्मलब्धस्य न स्यात् कीडा लीलाः अव
 णपुरुषे गार्जिते भापयेत्ताः ६५ हे मां भोज ॥ दुरोगंधमादन कीडाधिनिर्मिता देवै रंभो कीडाद्रयो भविन्निति ॥ ६४ ॥ तत्र हे अभसुरयुवतयो देवंगनाः
 त्वां यत्र धारा गृह्यं यत्रैव धारास्तौ सां पदत्वं कचिमजलयत्र धारा गृह्यं त्वं भवास्यां त्वं नेष्यंति कीदृशं त्वं वलयकुलितो घट्टनोद्गीर्णः तोयवलयकुलिशानिकोदयः श
 तकोदयः शतकोटवनिषां सुधारनानि प्रहारास्तैरुद्गीर्णो मुत्सृष्टं तोयजलयेन सवासचलयकुलिशो घट्टनोद्गीर्णो तोयस्त्वं हे सखी यदि प्रताप्याः स्त्रीभ्यो मोक्षो न स्यात्
 मोदेवांगनाभ्यो यदि मुक्तिर्न भवेत् तदा त्वं ताः क्षिप्रं निपापयेः तात प्रापयेः किं भूतस्य तव धर्मलब्धस्य ग्रीष्ममासस्य कीदृशी तां कुललोलाः कीडा करण चपलाः अ
 तस्मा गार्जिते भापयेः कीदृशैः गार्जिते अवणपुरुषैः श्रुतकटुमि ६५ हे मां ॥ हेत

हस्तो द
 तो हस्तो
 पस्ये सा
 २५

यः

कीडा २

मे. का.
टी. म.
१६

हेउदकत्वंनंगेद्रंनिर्विशेषरूपभुंजीषाः निर्वेनाः योषणेभोगेद्रत्यमरः कैर्नानाचेष्टैर्लसीतैर्विलासैस्तदाहकिंकुर्वन्क्षणमुषपटप्रीतिकाममन्यर्थः कुर्वन्क्षणमुहूर्तः याव
वसुखंछिणसुखंतदर्थोयः पटः क्षणस्तपटप्रीतस्तान्कुर्वन्कस्येरावतस्यदिगजेंद्रस्यपुनः किंकुर्वन् वातेपवनेः कस्यद्रुमकिशलयानिपुत्रवभृतान्यशुकानिभ्रन्चनकं
पयन् अंसुकं वस्त्रमात्रेस्यात्परिधानोत्तरीययोः स्त्रस्मवस्त्रे इतिसद्व्याख्ये ६६ तस्यो॥ हेपर्यन्तस्यकैलासास्यपर्वतस्यउत्संगेष्टगोपरितनभागे अलकंबेलिकिसारं
धनदपुरादृष्ट्वा त्वननज्ञास्यसे अयकुञ्जस्यसेवउपलक्ष्यपिष्यसेवकीदृशीअलकांश्रुतगंगादुक्तलंश्रुतपतितंगैवदुकूलं यद्वस्त्रयस्याः सातांतस्यकस्येवप्रणयि
नोभर्तुरेवयथा कंवित्कानांप्रणयिनः क्रोडेउपविष्टापश्यतीतिकथित् कीदृशीश्रुतलंश्रुतगंगावधावलंदुक्तलस्त्रस्मवस्त्रयस्याः सातामिकहेकामचारिन्स्वेच्छाचा
रिन्वाअलकावोयुष्माकंअभ्रंदृंदकालेवर्षाकालेवहतिकैः उचैविमानैः उच्चैतरसुरमंदिरविशेषैः कीदृशंअभ्रंदंसलिलोद्गारसलिलस्योद्गारस्रराण्यस्यनततथा

प्रसविसलिलंमानसस्याददानः कुर्वन्कामंक्षणमुषपटप्रीतिमैरावतस्य धुन्वन्कस्यद्रुमकिशलयान्यशुकानांवातेः नानाचेष्टै
र्ललितविलसैर्निर्विशेषत्वंनंगेद्रं ६६ तस्योत्संगेष्टगोपरितनभागे अलकंबेलिकिसारं धनदपुरादृष्ट्वा त्वननज्ञास्यसे अयकुञ्जस्यसेवउपलक्ष्यपिष्यसेवकीदृशीअलकांश्रुतगंगादुक्तलंश्रुतपतितंगैवदुकूलं यद्वस्त्रयस्याः सातांतस्यकस्येवप्रणयि
नोभर्तुरेवयथा कंवित्कानांप्रणयिनः क्रोडेउपविष्टापश्यतीतिकथित् कीदृशीश्रुतलंश्रुतगंगावधावलंदुक्तलस्त्रस्मवस्त्रयस्याः सातामिकहेकामचारिन्स्वेच्छाचा
रिन्वाअलकावोयुष्माकंअभ्रंदृंदकालेवर्षाकालेवहतिकैः उचैविमानैः उच्चैतरसुरमंदिरविशेषैः कीदृशंअभ्रंदंसलिलोद्गारसलिलस्योद्गारस्रराण्यस्यनततथा
अलकाकाडवकामिनीद्वयथाकामिनीअलकंवहितीकीदृशमलकंमुक्ताजालेमोक्तिकसारेगंथितंप्रत्युत्तपुं ॥ हतसुरजाः स्निग्धगंभीरघोष ॥
श्रुतलंश्रुतकिसुक्तेनयादवः वहितिविमन्तीति ६० विद्युन्हेनीरधरयत्रयस्यानगर्षोप्रासादाः ध्रुवल्लग्नहाः देवभृशुजांप्रासादाः त्वंतिलपिप्तः अनुकर्तुंअलंसमधि
र्तते कैतैवितेषैरभिधीयतेसांस्तप्रेबाहुकीदृशांत्वाविद्युत्वंतंविद्युत्स्यसविद्युत्वात्तंकीदृशांप्रासादाः ॥ ललतबनिताः ललिलाविलोसोपलसिताः वनिताये
षुतेतथाकीदृशांत्वेसोद्वचापंसपुरंदराधनुषंकीदृशाः प्रासादाः सवित्राः सहचित्रैः पंचरंगवर्णैः वर्ततेइतिसवित्राः कीदृशांप्रासादाः संगीताभगानंदंतंचवा
दित्रंनयंसंगीतमुच्यतेतदर्थंमहतसुरजाः वादित्रमृदंगाः कीदृशांस्निग्धगंभीरघोषस्निग्धः श्रोतव्योगंभीरघोषो गजैतच्चनिर्यस्यसतपुनः कीदृशांप्रासादाः

ने३

न२

अभंलिहायाः अभंलिहानि अग्राणि शिषराण्येवं ते तथा हस्ते यत्रालकायां वधूनां विलासिनीनां हस्ते लीला कमलं लीलार्थं कमलं वर्तते च पुनर्यत्राः स कायां वधूनां अलकैवाल
 कुं दानुविद्धं प्रत्यग्रकुंदपुष्पं मथितं वर्तते यत्र वधूनामानन श्रीमुखयोगाग्रे ध्रुवप्रसवरजसाधे ध्रुवपुष्पपरागेण पांशुतां नीता प्रापिता यत्र वधूनां चूडापासे केशपासेन क्तेरुचकं
 तै ते यत्र वधूनां चारुशौरं मंशिरीषपुष्पं कर्णवर्तते च पुनर्वधूनां श्रीमंत केशवर्तनित्वदुमगमं जंतवसंगमसंभवं नीपकुसुमं वर्तते ६० शब्दः ॥ यत्र यस्यामलकायां वाहाः अम्बा
 हिमकरदृश्यादिनो वर्तते दिनकरस्य स्वर्गस्य दृश्यैः सह स्पष्टं तिद्रये वशीलाः दिनकरदृश्याः हनः पुनः कीदृशाः वाहाः शब्दश्यामाः आलक्षणवर्नीलकां त्रयः यत्र करिणो ग
 जंद्राः शैलोदग्राः पर्वतसमानोच्चाः वर्तते कीदृश करिणः दृष्टिमतः श्रुंदादंडसीकरदृष्टियुक्ताः कद्रवत्वमिव यथा त्वं दृष्टिमात्रतथा कुतः प्रभेदात् प्रकाशतयो ध्यायणः सुभुट

अंतस्तोयं मणिमयभुवः तुं गर्भं लिहायाः प्रासादास्त्वांतु लयितुं मलयं यत्र तैलैर्विशेषैः ६० हस्ते लीला कमलं मलयं कंवालकुं दानुविद्धं नीतास्मा
 ध्रुवप्रसवरजसा पांडुतामिनिनश्रीः चूडापासेन वक्रुरबकं चारु कर्णो मंशिरीषं श्रीमंतं च त्वदुपगमं जं यत्र नीपं वधूनां ६० शब्दश्यामादिनकरदृश
 स्पष्टिनी यत्र वाहाः शैलोदग्रास्त्वमिव करिणो दृष्टिमतः प्रभेदात् यो ध्यायणः प्रतिदृशमुषं संयुगे तस्थिवांसः प्रत्यादिष्टाभरणरुचयश्चंद्रहा
 सन्नं एणकैः ७० आनंदोच्छ्रं नयनसलिलं यत्र नायैर्निमित्तैर्नान्यस्तापः कुसुमशरजादिष्टसंयोगसाध्यात् नानाऽप्यन्यत्र प्रणयकलहादिप्रयो
 गोपयतिः विनेशानां च वलुवयो यो वनादित्यदस्ति ७१ ॥

अ त एव प्रत्यादिष्टाभरणरुचयः प्रत्यादिष्टाभरणानां रुचिः कंतिर्येवं तं प्रत्यादिष्टाभरणरुचयः कैचंद्रहासन्नं एणकैः रावणषट् चिह्नैः ७० आनं ॥ यत्राल
 कायां आनंदोच्छ्रं नयनसलिलं वर्तते अनेर्निमित्तैर्नयनसलिलं नास्ति शो कैर्विना नयनाबुद्ध्यां प्रवर्तते कुसुमशरजात् कंदर्पदृश्यं संभवात् अन्यस्तापो नास्ति कंदर्पादेव
 संतापः नान्यस्तात् कीदृशात् कुसुमं दृष्टसंयोगस्तेन साध्यः साधुनीयस्तस्मात् यत्र प्रणयकलहादन्यत्रापि विप्रयोगो नास्ति दपत्योः लेहकलहादन्यत्र वियोगो नास्तीत्यर्थः
 यत्र विनेशानां च पुनरवलुनिश्चितं धनदप्रवृत्तीनां यौवनादन्यदयो नास्तीत्यर्थः तत्र सर्वयोवनस्यावर्तते इति विना धिषः कुवेरः स्यात्तमौ धनिकयस्योरिति शब्दाणैवे

चंद्रहासां
 वरणानि ते
 प्रकाशाय
 तैः २

शब्दः
 यो धेनुः प्र
 गणयते
 = २

तेन २ ॥ सुखं शरं यद्युक्तं सुखं सर ॥ शब्दा यते ॥
 मया रत्नं आदेयवो र्ना संयोग ॥

मे. क.
टी. म.
९७

प्रांति नि

अस्यां यस्यामलकायां राजधान्यं यस्याः धनदानुचराः मधुमद्यं आसेवंते पिबन्ति हर्म्यस्थलानि हर्म्येषु स्थलाकारः तौ हवल गृहाण प्रदेष्टानि हर्म्यस्थलानि शितमणिमया
निद्रं नीलमणिगणानि मितानि पुनः कीदृशां ज्योतिष्ठाया कुशमरचनानि ज्योतिषां नक्षत्राणां छाया प्रतिबिम्बं सेवकुसुमरचनायेषु तानि ज्योतिष्ठाः कीदृशाः यस्याः
उत्तमस्त्रीसहाया उत्तमाः उत्तमकुलोद्भवाः परणीतास्त्रियः साहायाः सहचर्यो येषां ते उत्तमस्त्रीसहायाः कीदृशं मधुरतिफलं रतिसंभोगात् स्यैव फलं यस्य तत् पुनः कीदृ
शं कल्पवृक्षप्रसूतं पारिजातोद्भवं दिव्यमित्यर्थः केषु सत्पुत्रेषु पुत्रेषु मृदंगवदनेषु वाद्यमानेषु सत्तु कीदृशेषु त्वद्गंभीरध्वनिषु त्वद्गंभीरे धुनियेषां तानि त्वद्गंभीरे ध्वनि
नितेषु ७२ गत्यु० यत्र यस्यां नगद्यं सवितुरुदये सूर्यस्योदये कामिनीनां नैशो मार्गो निशायां नवो नैशो ध्रुवस्य ते सदा सत्यैर्जनैर्बुध्यते कैः मंदारपुष्पैः कल्पवृक्षः
कुसुमैः कीदृशैः मंदारपुष्पैः अलकपतितैः चूर्णकुंतलपतितैः कस्माद्वेनोः गतोत्कं पादगतगमनं तथाः उत्मावत्येन कं पनं गत्युत्कं पतांत स्मात् एव जषनभारां तां तया सो
यस्यां यस्याः शितमणिमयान्ये त्वहर्म्यस्थलानि ज्योतिष्ठाया कुसुमरचितान्युत्तमस्त्रीसहायाः आसेवंते मधुरतिफलं कल्पवृक्षप्रसूतं त्वद्गंभीर
ध्वनिषु शनकैः पुष्करैश्चाहतेषु ७२ गत्युत्कं पादलकपतितैः यत्र मंदारपुष्पैः पत्रच्छेदैः कनककमलैः कर्णविश्रंसिभिश्च मुक्ताजालैः स्ननपरि
सरच्छिन्नसूत्रैश्च हारैर्नैशो मार्गः सवितुरुदये सूर्यस्योदये कामिनीनां ७३ नीवीवं धोक्तु सितसिथिलं यत्र यस्यां गनानां सौमं रागादिभिरुतकरेष्वा ॥
सुकमार्गः सवरणसजातसरीरः कं पनादित्यर्थः पुनः कैः कर्णविश्रंसि तैः कर्णपतितैः कनककमलैः पत्रच्छेदैः खंडीभूतदलसंचयेरित्य ॥ क्षिपत्सु प्रियेषु ॥
यः पुनः कैः हारैः मुक्ताजालैः पुनः कीदृशैः हारैः स्ननपरिमलच्छिन्नसूत्रैः स्नननापरिमलपरिमर्दनं तेन छिन्नानि चूरितानि सूत्राणि तं तवो येषां स्ननपरिसरच्छिन्नसूत्रां तै
कठिनकुचसंमर्दनं तनुमिः मुक्तामुलगाये स्ननास्तेषां परिसरो निकटप्रदेशः तस्माच्छिन्नानि पतितानि सूत्राणि हारदवरकाणियेषां ते घातैः ७३ नीवीवं ॥ यत्र यस्यां पुन्यो
यस्यां गनानां चूर्णमुष्टिः कुंकुमादिसुगंधद्रव्यावासाः मिमुखं प्रेरितोपि प्रक्षितोपि विफलानि फलो भवति किं भूतानां यस्यां गनानां ह्रीं मृदानां लजया विह्वलवेतरां
किं कृत्वारत्नमदीयान् प्राप्य कीदृशान् रत्नप्रदीयान् अविस्तुंगान् अर्चिमर्त्यैः तुंगावप्रचुरान् केषु सत्सु प्रियेषु प्रियतमेषु मंडुत्कलं आक्षिपत्सु आहत्सु सत्सु कस्मा

प्रतिभ
शये
यु=१
ग्राह
चौस

रामः
९७

रत्नारविप्रदीपः रत्नप्रदीपस्तोत्रम् =

तस्य वृत्तिः तथा रम्याः = २

निर्मलभा
नृकलापे
समुहाये
वाते =
रत्नानां ज्या
स्त्राये वाते
= २
भू २
विबुधानां
वनितां तस्
रूपा वारम्
व्याः सहाया
ये वाते = ९

तूरागात् संभोगोतिमलापीत् कीदृशेषु प्रियेषु अनिभृत्कारैषु रमसद्देशेषुः अति एव कीदृशं ह्यौमनीवीवं धेच्छसितसिधलां नीमेव वंधोनीवं धोनीवं धोतस्य उच्च
स्तिस्तेन च ननु तेन शिथिलं ह्यौमं स्वेतवस्त्रः मयनं यत्सुतं सुतं तेषु ताः सुधांगनां सज्जां च कुरित्यर्थः नीवीपरिपठो यं थोस्त्री जघनवाससीति विश्वः अत्रांगनां रत्नप्रदीपनि
चपिणमदृश्यामौग्ध्यं जने इति ७४ यत्रो० यत्र यस्यामलकायां पादयाः नित्यपुष्पाः वर्तते नित्यं पुष्पाणि येषां ते कीदृशा पादयाः उन्मत्तः त्वमरमुखरापुष्पाः सवेनीना
ताये स्रमरास्ते मुखरावाचालाः यत्र यस्यां पुष्पे नलिन्यः कमलिन्यो वर्तते नित्यं पद्मं नित्यं शश्वत्पद्मानियास्तु गानित्या० कीदृशः हंसश्चेत्तीरचितरसनाः हंसांश्चे
त्तीरं सश्चेत्तीरं सारसनाकां चीगुणोपासांताः यत्र भवनशिथिनो गृहमयूरानित्यतां स्वात्कलापाश्च तांश्च चंद्रकसमूहाः वर्तते कीदृशा केकोत्कंठाः केकाम

अर्चिस्तु गानं भिमुखं मयि प्राप्य रत्नप्रदीपात् ह्रीमृद्धानां भवति विफलः प्रेरितश्चूर्णे मुष्टिः ७४ यत्रो० न न न मरमुखराः पादयाः नित्य
पुष्पाः हंसश्चेत्तीरचितरसनानित्यपद्मानलिन्यः केकोत्कंठा जवनशिथिनो नित्यतां स्वात्कलापाश्च तांश्च ज्योत्स्नां प्रतिहततमो वृत्तिरम्याः प्रदो
षाः ७५ अक्षीणां तर्मे वननिधयः प्रत्यहं रक्तकंठैरुक्ता यद्विर्धनपति यशः किं नरैर्यत्र सां हि वैभ्राजाख्यं विबुधवनितावारमुख्या सहायाः

७६ ॥ द्वापानं वहिरुपवनं कामिनो निर्विश्रान्ति ७६ ॥ गूरवांणी तस्य उत्कंठायेषां ते तथा यत्र प्रदोषारात्रजो नित्यज्योत्स्नाश्च द्वातपयासांताः नित्यज्योत्स्ना वर्त
ते कीदृशाः प्रतिहततमो वृत्तिरम्याः प्रतिहताः दूराकृत्या तमसामंधकाराणां वृत्तिर्यापारो रम्यो सुंदरो यासां तास्तथा ७५ यस्य० हेजलदयस्यामलकायां कामिनीम
दनापुरा यक्षाः वैभ्राजाख्यं वहिरुपवनं वास्योद्यमं मय हं प्रतदिनं निर्विश्रान्ति उपभुंजते केसं किं नरे देवयौनविशेषदुःशाकं कीदृशैः किं नरैः धनपति यशः कीर्ति
उत्कर्षणगायद्विः किं भूतैरक्तकंठैर्मधरस्वरैः कीदृशा कामिनः अक्षीणां तर्मे वननिधयः अक्षीणा अक्षया अंतर्मे वनं भवनमधे निधयो निधानानियेषंति पुनः की
दृशाः विन्नरा विबुधवनितावारमुख्या सहायाः विबुधवनिता देवांगना स्वत्वरूपाः वारमुख्याः परायस्त्रियोरूपाः सहायाः येषां ते तथा वदं क्रियमाणमासं स्वेन पानं
यत्र ततः अनेन प्रचुरधनवंतं विलासित्वां चोक्तं ७६ ॥

प्रक्षिप्ता
तुंगाः तां
विमान

यथा शक्ति करारो विमानो जगति यो विमानो जगति भूमयः याद्विमानो जगति
 भूमिः =

मे का
 टी. म.
 १८

धूमस्य
 जोरत
 गतिस्त
 अनकर
 गतदत्त
 पुण=2

नेत्राः यत्रयस्यां पुरित्वा दशाजलमुचो मेघाः जालैर्गर्वाक्षमार्गैः कृत्वा जर्जराशतसः खंडीभूताः नियतं तितिते तातेन नेत्रानयतीति नेत्रा तेन नेत्रापश्चाद्दामिना
 किं कृत्वा नवजलकणैरा लेख्यानां चैत्राणां दोषमुत्पाद्यः समुत्पादनं कृत्वा कीदृशाः जलमुचः सद्यस्तत्कालं शंका लब्धा दुवजाततया दुवअस्ये पिकृता पराधाः
 पुमांसो मूलमार्गे उल्लङ्घ्य जालादिना जालादिना निष्यतं तिकीदृशाः जलमुचः धूमोद्गारा नु कृतिनिपुणाः धूमोद्गाराः धूमस्य निःशरणं तस्या सुकारणं तद्वनिपुणाः वि
 चक्षणाः धूमोद्गारो जालादि विवरैः शतसो जर्जरीतूयः निस्तृति तथा भवन्तीति तद्वनिपुणा इत्यर्थः ७७ मंदा ॥ यत्रयस्यां पुर्यां कन्याः यक्षकुमारिका मणिमिः क
 नकसिकता मुष्टिनिक्षेपगूढैर्मणिमितिः संकीडंते गूढमणिमंजया दैसिकक्रीमं नात्यर्थः कीदृश्य कन्याः मरुद्विवतिः सेव्यमानां कीदृश्ये मरुद्विः मंदा कन्याः गंगा
 याः सलिलशिखिरैः शीतलैः पुनः कीदृश्यः कन्यामंदाराणां देवदारुद्रुमाणां छायाया आतयाभावेन उल्लोप्रीयता योयासां ताः अतः क्रीडाकरणयोग्यं कीदृशी
 नेत्रौ नीताः सततगतिना यदि मानो गते मारालेख्यानां सलिलकणिका दोषमुत्पाद्य शंकाः सद्यः स्पृष्टा दुवजलमुचं कृत्वा दृशा यत्र जालैर्धु
 मोद्गारा नु कृतिनिपुणा जर्जरानिः पतंति ७७ मंदा कन्याः सलिलशिखिरैः सेव्यमाना मरुद्विर्मंदाराणां मनुतदरुहां छायाया वारिनी स्नाः
 अन्वेष्टव्यैः कनकसिकता मुष्टिनिक्षेपगूढैः संकीडंते मणिमिरमरैः प्रार्थिता यत्र कन्याः ७८ यत्र स्त्रीणां प्रियतमभुजालिंगतोच्छासिताना
 नां मंदाराणां अनुतदुरुहं तटमनुलक्ष्मीकृत्य रुहंतीति अनुतदुरुहां तटमनुलक्ष्मीकृत्य रुहंतीति ॥ मंगलानि सुरतजनितां यत्र जालावलंबाः ॥
 अनुतदसहस्रेषां गंगातीरसमुद्रवानां इत्यर्थः कीदृश्यैर्मणिमितिः ६ लेष्टव्यैः गवेषणायेः दूतस्नतो विलोकमीयोरित्यर्थः पुनः कनकसिकता सुसुवर्णः बालुका सु
 मुष्टिनिक्षेपस्तेन गूढस्तथातिः अथ वा सिकता मुष्टिपुनिक्षेपगूढैः अतएव अन्वेषणायेः कीदृश्यः कन्याः अमरैः प्रार्थिता देवैः प्रार्थमानाः सुदृश्यैः इत्यर्थः ७८
 यत्र ० यत्रयस्यां मलकायां चंद्रकांताः चंद्रगणयः स्त्रीणां मंगलालिनि व्यालुपंति निवारयंति स्मरतजनितां संभोगजनितां कीदृशीनां प्रियमनुजालिंगनीच्छासि
 तानां प्रियतमानां भुजाहस्तालैः सह आलिंगनमुपगृह्णन्तां तेनोच्छासिता उत्पाटिता तथा ताः तासां कीदृशाः चंद्रकाताः यत्र जालावलंबाः यत्राणि विवरसंचारा

रामः
 १८

धुपलक्षितानि पुनः कानीनि नैरुपलक्षितेषु जालेषु गवाक्षेषु अबलंबते इति तथा पुनः कीदृशा चंद्रपादैः चंद्रकिरणैः श्रेयिता आविताः जलकणात् मोचयित्वा
 कीदृशैश्चंद्रपादैः त्वत्संरोधा पगमविशदः नवमं रोधः त्वत्संरोधः तस्यापगमो नाशस्तस्माद्विश्रवानिर्मलास्त्वदावराणाभावादवदानैः कीदृशाः स्फुटजललवस्फो
 दिनस्फुटजललवान्स्पंदंति उद्गिरंसे वंशीला इति चंद्रकांतमणयः चंद्रकिरणसंपर्कोत्तजलविंदूनमुच्यतीति ७९ वाशः ॥ हे घनयस्यां नगर्षो एकोऽद्वितीयः कल्प
 सः सकलं समस्तं अवलामंडनं स्त्रीणां प्रसाधनिप्रकारं भव्यरीत्या प्रसूते ददाति किं दत्तदेवा ह वा स चित्रं नाना रंगं रंगितं नयनयोर्मधमधमं भवति कीदृशं विभ्रमा
 देशदक्षां विलासादेशकुशलं एतादृशमधुकिशलयैः नवपद्मैः साकंपुष्पोद्भेदं पुष्पोद्भमं प्रसूते कल्पवृक्षं नृषणां मातराणां विकल्पान् मेदान् प्रसूते कल्प
 सः च पुनः चरणकमलन्यासयोग्यं लाक्षा लारांगं अलंकृतं करंगं प्रसूते कल्पवृक्षः पादंभोरुहचितमिति ८० मत्वा ॥ हे अंभो वाहय नयस्यां पुंर्यो मन्मथः कामः प्रयोवा

त्वत्संरोधा पगमविशदः प्रेरिताश्चंद्रपादैर्व्युलुं पंतिस्फुटजललवस्फं दिनश्चंद्रकांताः ७९ वासश्चित्रं मधुनयनयोर्विभ्रमादेशदक्षं पुष्पो
 द्भेदं सहकिशलयैर्भूषणां विकल्पान् लाक्षारंगं चरणकमलन्यासयोग्यं च यस्या मेकः सूते सकलमवलामंडनं कल्पवृक्षः ८० मत्वा दे
 वं धनपतिसखं यत्र साक्षादसंतं प्रायश्चापं न बहति भयात् नमः ॥ यस्य दज्यं सन्नूतं गं प्रहितं नयनैः कामिलक्ष्ये च मोघे स्तस्यारंभश्चतुर
 हुत्येन न चापं धनुर्वहति न विभर्ते कस्मात् भयात् किं हत्वा देवं साक्षात्कारेण वसंतं निवसंतं मत्वा कीदृशं देवं महादेवं ॥ वनिता विभ्रमैरेव सिद्धः ८१ ॥
 धनपतिस्त्वं धनपतेः कुवेरसखा धनपतिस्त्वस्त्वं कीदृशं चापं यस्य दज्यं सन्नूतं गं प्रहितं नयनैः कामिलक्ष्ये च मोघे स्तस्यारंभश्चतुर
 णाः चतुर वनिता विभ्रमैश्चातुर्यं कलाकुसला वनिता विभ्रमैर्विलासे रेवसिद्धो भवति कीदृशं चतुरं कामितलक्ष्येषु कामुकवेधेषु प्रहितं नयनैः प्रहितानि प्रेरता
 निनयनानि नयनप्रेक्षतानि यैस्ते तथा तैस्ते सन्नूतं गं यथा स्यात् तथा सह भूभंगेन वर्तते यत्तत्तत् कीदृशं चतुरैः अमोघे सफलारंभप्रयोगैः यत्र विदग्धमुग्धस्त्रिग्धप्रे
 मवती स विलासचक्षुकटाक्षघातैरेव कंदर्पस्य कार्यसिद्धिरिति ८१ ॥

मे. का
टी. म
१२

तत्र हेवारिवाहतत्रतस्यां अलकायां धनपतिगृहात् अस्मदीयं अगारं गृहमुत्तरेण वर्तते अस्मिन्मंदिरं धनपतिनृपादुत्तरेणादिशि वर्तते कीदृशमगारं तोररो
नदूरात् लक्ष दूरात् तोरणेन दृश्यमानं कीदृशेन तोरणेन सुरपतिधनुश्चरणापुरंदरचापमुंदरेणापंचवर्णमयत्वात् तोरणस्योच्चैस्तरत्वं व्यंजं तेदे अं वुमुगुय
स्पृहस्योदाने उपवने एको बालमंदारवृक्षो वर्तते बालश्चासौ मंदारवृक्षश्च बालमंदारवृक्षो लघिष्ठकल्यवृक्षश्च कीदृशो बालमंदारवृक्षश्च मेमकंतया भार्यया प्रीत्या व
र्द्धितो नलसेचमादिना वृद्धिं नीतः ५ अतएव बालमंदारवृक्षः कीदृशः कृतकतनयः कृत्रिमपुत्रः पुनः कीदृशः हस्तप्राप्यस्तव कनिमित्तः हस्तप्राप्यः करतललभ्याः ये
स्तवकाः पुष्पगुच्छकाः हस्तप्राप्यस्तव काले निर्मितो न चाभूतो यः स तथा अनेन पुष्पवाहुल्यमुक्तं ८२ वापी च पुनः रहो मुदर अस्मिन् द्या नो एका वापी दीर्घिका
वर्तते कीदृशी वापी मरकतशिलावद्दसी पानमार्गो मरकतानां शिलाभिः मणिविशेषशिलाभिर्वद्दः सोपानस्य मार्गो यस्यां सा पुनः कीदृशी हेमैः कंचनमयैः

तत्रागारं धनपतिगृहादुत्तरेणास्मदीयं दूरालक्ष्यं सुरपतिधनुश्चरणा तोरणेन यस्यां द्याने कृतकतनयः कान्तया वर्द्धितो मे हस्तप्राप्यस्त
वकनमितो बालमंदारवृक्षः ८२ वापी चास्मिन् मरकतशिलावद्दसोपानमार्गो हेमैः कृन्ना विकचकमलैः स्निग्धवैडूर्यनालैः यस्यां स्तोये
कृतवसतयो मानसं सन्निकृष्टं न ध्यासंति व्यपगतशुचत्वा मपि प्रेक्ष्य हंसाः ८३ तस्यां स्तरैरचितशिखरः पेशलैरिंद्रीलैः त्रीडाशैलः क
नककदलीवेष्वनमेष्वणीयः मद्गहन्याः प्रियद्वितिसखे च तस्मात्कारणा प्रेक्ष्या पानस्फुरिततडितत्वात् तमेव स्मरामि ८४ ॥ विकचकमलैः विक
स्वरनारजैश्चिन्नापि हिताच्छादिता कीदृशैर्विकचकमलैः स्निग्धवैडूर्यनालैः ॥ वैडूर्याणां विकारा वैडूर्याणि विकारार्थैः एतस्मिन् धानि वैडूर्याणि नालानियेषां तानि
तथातैः कान्तिमध्यै मनालैरित्यर्थं देवनदः हंसाः राज्यहंसाः मानसमानसरोवरं नाध्यासंति नोक्तं यिष्यति किं कृत्वा तां प्रेक्षापि दृष्ट्वापि कीदृशाः हंसाः तोये कृत
वसतयः यस्याः वाप्याः पानीये कृतनिवासाः पुनः कीदृशाः हंसाः व्यपगतशुचः वर्षाकालेषु विपगतकलुषजलत्वाद्वा पुं खासंतः सन्नियं सन्नितितं निकट
वर्तमानमपि मानसं न स्मरिष्यंतीत्यर्थः अध्यानमुक्तं हंसा इत्येव कान्तिकाशिकायां ८३ तस्यां तस्याः वाप्याः तोरे तटे एकः त्रीडा

रि. १२
म. १२
रामः १२

वितसिंहः इंद्रनीलमणमयशृंगद्वयार्थः पुनः कीदृशः श्रीडाशैलः कनककदलीवेषु नम्रेक्षणीयः सुवर्णमायामोचानां परिक्षेपेन परिधाप्येक्षणीयो दर्शनीयः हेमस्वी-
 हेमिन्नइति हेतोः कातरेण भीतेन वेतसीतमेव श्रीडाशैलं स्मरामि ध्यायामीदृ नैतिकिमहे हि न्याः मम महिलायाः प्रियप्रियतमो वलभस्तस्य श्रीडाशैलस्य मत्प्रसादाया-
 प्रियत्वाद्देतो रित्यर्थः किं कृत्वा त्वं मेक्षकीदृशं त्वां उपांतस्फुरिततडितां उपांतेषु स्फुरितानि तडिद्विद्युत्तयस्य सतथातां एकारो विषयांतरनबद्धेदार्थः सदृशवस्त्वनु-
 भवादिष्टार्थः स्मृतिजायते इत्यर्थः ८४ ॥ रक्ता ० हे घनाघन अत्रास्मिन् श्रीडाशैले एकोरक्ताशोको वर्तते कीदृशः चलकिशलयः चयलपल्लवः चपुनः एको केरा-
 रो वहुलो वर्तते कांतः कमनीयः तौ द्वावपि कंकेलिवः कुलौ माधवमंडपस्य प्रत्यासन्नौ समीपवर्तते मध्यावसंते भवामाधव्यस्तासां मांडपोनामाधवीमंडपस्तस्माभिमु-
 क्तलताग्रहस्य अभिमुक्तः पुंड्रकः स्यादासंतीमाधवीलतेत्यमरः कीदृशस्य माधवीमंडपस्य कुरुवकवृतेः कुरुवकाणां बाणवीरुह्यं वृतिरावणं यस्य सतथा तस्य तयोर्म-

रक्तासौ कश्चलकिशलयः केशरश्चात्र कांतः प्रत्यासन्नौ कुरुवकवृतेर्माधवीमंडपस्य एकः सत्त्वास्त्रवसहमया वामया दामिलाषी
 कांक्षत्यन्यो वदनमदिरांदोहदहृदनास्याः ८५ तन्मध्ये च स्फटिकफलिका कांचनी वासयष्टिर्मूले बद्धामणिमिरनतिमौढवंशप्रकाशैः

ध्ये एकोरक्ताशोकः तव सत्त्वाः वयस्यायाः मया सह वामपादामिलाषीवर्तित्वे वामश्चासौ पादश्च वामपादस्तमभिलषनीत्येवं श्रीलो वामपादा-
 मिलाषी अन्यो वकुलोः स्यामममानिन्याः वदनमदिरां वाच्छति अभिलषतिके नरोहदहृदनादीहदनामवृक्षादीनां प्रसवकारणं संस्कारद्वयं तस्य च द-
 नाकपटेन स्त्रीणां स्पर्शप्रियां मुर्विकसतिवकुलसिं धुगं मूषश्रीषाकात्यादायासदृशो कलिलककुरुवकौ बीक्षणलिंगनाभ्यां मंदरोनर्मवाक्यान्मदमहदः स-
 नाचैपको वक्रवाक्याभूतो गीतान्मेरुविकसतिपुरुतो नमनानि कर्णिकारः ८५ तन्मध्ये जलदन्तमध्ये एकसां कांचनी सुवर्णमयी वासयष्टिनिवासदंडो वर्तते तयो रसौ
 कः केशरयोर्मध्ये मयूरनिवासाथे वसनं वंशदंडो वर्तते कीदृशी वासयष्टिः स्फटिकफलिका स्फटिकस्य फलिकं पीठं यस्याः सा स्फटिकमयि पीठिका इत्यर्थः पुनः
 कीदृशी मूले मूलप्रदेशे मणिभिः मरकितशिलाभिर्वद्वा कृतवेदिका इत्यर्थः कीदृशैर्मणिभिः अनतिमौढवंशप्रकाशैः अनतिमौढानामनतिकठोरणं वंशानां प्र-

मेका काशोयेषांतेतथातैलरुणवेणुयत्रनीलत्वद्विभक्तिरित्यर्थः साइतिकायांवासयष्टिं वीयुष्माकंसुहृत्स्थानीलकंठोमयूरोअधालोदिवसविगमे सायांसमयेसंध्या
 टी.म. समयेषध्यामासैरित्यर्थः कीदृशोनीलकंठःमममकंतयातालैः करतलास्फालनयनवाद्यैर्नीर्तितलडवितः कीदृशोस्तालैः सिंजद्वलयसुभगैस्सिंजंतिशब्दायमा
 २० नानिवलयाकटकानिशिंजद्वलयानितैः सुभगामनोहरशिंजद्वलयसुभगाः तैः अथवासिंजावलयाः सुभगैस्सिंजाभूषणज्वनिः भूषणानांतुशिंजितमित्यम
 सिंजाप्रधानानिवलयाचितैः सुभगाः तैस्तालैः करतल बांदनैः सिंजिधानुरयंतालव्यादिर्नतुदत्तादिः उदत्तालंकारः तदुक्तं तदुदात्तं भवेद्यत्रसमृद्धं वस्तु वर्णते
 इति एभिः हेसाधोहेपुणसाधुः समर्थो निपुणोवेति कासिकायां एभिर्लक्षणेभिरभिज्ञाभिः पूर्वोक्तैर्मयादर्शितैः मममंदरं त्वं लक्षयेथाः जानीयाः कीदृशोर्लक्षणेः म
 नसिनिहितैश्चित्यं वस्थापितैरविस्मृतैरित्यर्थः चः पुनः दारोपांतेदारपार्श्वयोः शंखपद्यौ स्तः संखपद्यनामानौ निधानविशेषौ दृष्ट्वा कीदृशो लिखितवपुषौ लि
 तालैः शिंजद्वलयसुभगैर्नर्तितः कंतयामे यामध्यालोदिवसविगमेनीलकंठः सुहृदः ८६ एभिः साधोहृदयनिहतैर्लक्षणेर्लक्षयेथाः दारोपांतेनि
 खितवपुषौ शंखपद्यौ च दृष्ट्वा क्षामच्छायं भवनमधनामद्वियोगेन नृत्तं सूर्योपायेन खलुकमलंपुष्पतिस्वामिर्हृत् ८७ गत्वा सद्यः कल
 भतनुतां श्रीप्रसंपातहेतोः श्रीडाशौलेप्रथमकृथितैरस्यसानौ निषणः अर्हस्यंतर्भवनपतितां कर्तुं मत्प्राप्त्यभासं खद्योताली विलशितनि
 खतैर्वपुषी आकारो ययौ तौ तथा चित्रस्थापिताकारे हे घनअधुना तद्रवनां मद्वियोगेन नृत्तं निश्चयेन क्षामच्छायं वर्तते दृष्ट्वा ॥ आविद्युदुन्मैस्वदृष्टिं ८८ ॥
 मध्यविरहेण क्षीणसोभां वर्तते युक्तैर्मर्थः खलु निश्चितं सूर्योपाये सूर्यापगमे सतिरविविरहे कमले स्वास्वकीयाममिष्टां शोभां न पुष्पति न पुष्पाति न पोषयतीत्य
 र्थः रविविरहिपद्ममिदं गृहपतिरहितं गृहमित्यर्थः ८९ गत्वा ० हे पाथोदतत्र गत्वा सद्यस्तत्कालं कलभतनुतां कर्तुं मर्हसि योग्यो भवसि सपदि कलकस्य करि
 पोतस्य तनुरवितनुतस्य भावः कलभतनुतां अत्यचारी रत्नां कर्तुं मर्हसि कस्माद्विद्वतोः श्रीप्रसंपातहेतोः सीप्रवेद्यनार्थं हेतुप्रयोगे षष्ठीसंपात्त्यतनेयोगे प्रयोगे
 वेदसंविदोरिति शब्दार्थवे कीदृशत्वं प्रथमकृथितैर्पूर्वोदितैः श्रीडाशौले निषणः स नूतयविष्टः कीदृशो श्रीडाशौले रस्यसानौ रस्यशिषरे रमणीयशिषरे कीदृशी अम

ल्यभासप्रकारगुणवचनस्येतिद्विरुक्तिः पुनः कीदृशीविद्युदुन्मेषदृष्टिं विद्युदुन्मेषप्रकासः स एव दृष्टिर्यस्याः सातां विद्युदुन्मेषदृष्टिं यथा कश्चिद्विलोकयन् क
 चिदुन्नतप्रदेशे स्थित्वा शनैः २ अतितरादूरादृष्टिपातयति तद्वदित्यर्थः ८८ तन्वी० संप्रति दृष्टिपातफलस्यातिज्ञानश्लोकद्वये माहादे प्राथो वाद सास्त्री मदायाज्ञै
 या कीदृशी नन्वी कृशांगी पुनः कीदृशी सा मायौवनमध्यस्थाः पुनः कीदृशी शिखरदसनापक्वदाडिमबीजाभं माणिक्यं शिषरं विंदुरिति तद्वदशनादतायस्या पुनः कीदृ
 शी पक्वविंवाधरोष्ठी पक्वपरिणतं यद्विंबिकाफलं तद्वदधरोष्ठौ यस्या सा पुनः कीदृशी मध्येष्ठा माकृशोदरा पुनः कीदृशी च कितहरिणी प्रेक्षण च कितहरिणी प्रेक्षण
 च कितया हरिणी च कितहरिणी तस्याः प्रेक्षणानीव प्रेक्षणानि दृष्टि यो यस्याः सा पुनः कीदृशी निम्ननाभिः गंभीरनाभिः पुनः कीदृशी ओली भारादलसगरनाम गामिनी
 तनुजघनदोषात् पुनः कीदृशी स्लोकनम्रनाभ्यां कृत्वा स्लोकनमा स्लोकनम्री ईषनम्रि यास्त्री हेमि च तत्र सदने स्याद्भवेत् कीदृशी धातु ब्राह्मणो युवति विषये आद्या सृष्टि
 तन्वी श्यामा शिषरदशनाय कविंवाधरोष्ठी मध्येष्ठा मा च कितहरिणी प्रेक्षण निम्ननाभिः ओली भारादलसगमना स्लोकनमा स्लोकनमाभ्यां
 यातत्र स्या युवति विषये सृष्टिराद्येव धातुं ८९ तां जानीयाः परिमितकथां जीवितं मद्दितीयं दूरे भूते मपि सहचरे चक्रवाकी मि वैकां गाढो
 त्कं गुरुषु दिवसेषु गच्छत्सु बालां जातं मन्येतु हि नमथि तां पद्मिनीं बान्धव्यां ९० ॥ रिव युवनयसव विषये युवतीरधिकृतेत्यर्थः धानाप्रथमं
 निर्मिता युवतिरित्यर्थः अथ वा शिषरं विद्यते यस्य स शिषरी शिषरिणौ शिखरिणः कोटमंतोदशनाय स्या सा शिखरशैलदंष्ट्राग्ने कक्षा पुलिन कोटिस्त्री निविश
 शीते वैवो गान्त्री स्या दुष्नी चैव स शीतला प्रकृत्या सुकुमारं गी श्यामेति कथिता बुधैः २ अप्रसूता भवे स्या सा पाषाणोदशवर्षी की स्या मावस्या मवरुण च श्यामा मधुरा भवि
 शी ९० तां जानीया हे मुदरतनू हे तां भाष्ये मम द्वितीयां जीवितं जानीयाः बुध्यस्व कीदृशी तं पु रिमत कथं मिति माषणी कीदृशी तं एकाकीनां चक्र वाकी मि वैक सति मयि
 सहचरे भर्तृ रिदूरी भूते सते कीदृशी ती गाढोत्कं गप्रवलोत्कं ठिता के पु सत्सु एषु दिवशेषु सत्सु प्रादुषणेषु निदेनेषु अति क्रामति सुसत्सु अस्तं तां बालां मत्प्रम
 दापदनी मि वजातां मन्ये वितर्कं यामि कीदृशी तं अन्यरूपां स्वरूपपरित्याज्यां तस्मात्पन्ना कीदृशी पद्मिनी तु हि नमथि तां तुषारदग्धं वा शब्दो न द्वार्थोस्ति ९०

मेका
टी.म.
२९

युगं ॥ नूनं हे कंद नूनं निश्चितं तस्याः मम प्रियायाः मुखं दैन्यं दानतां विभर्त्तिकस्य दूरोऽप्यद्रस्य कीदृशस्येदोः च दनुशरणं क्लिष्टं कांतिः त्वदनुशरणं त्वदुपरो
धेन त्वदाधरणेन यातवत् क्लिष्टानष्टा कांतिर्यस्य स त्वदनुशरणं क्लिष्टं कांतिस्तस्य कीदृशं मुखं प्रबलरुदितोच्छ्रितनेत्रं प्रबलमविच्छिन्नं यदुदितं रोदनांतेनोच्छ्रितनेस्य
पुरेऽप्यथुयुक्ते बहुबाष्पमोचनादुत्पटिते लोचने यस्मिन् तत्तत्तथा पुनः कीदृशं निश्वासानां अशिशिरतया निम्नवर्णाधरोऽष्टं निश्वासानां मंतस्तापो हनवेन मि
न्नवेर्णा विद्यायोऽधरोऽष्टो यस्य तत्तत् पुनः कीदृशं मुखं हस्तनस्तं हस्ते स्थापितमेतेन विरहचिंता व्यजने पुनः कीदृशं असकलव्यक्ति असकला जसंपूर्णा व्यतिराक
रा यस्य तत् कस्मात् लंबालकत्वात् संस्काराभावाच्चैव मानं कुंतलत्वात् केनानामग्रथितात्वादप्रकारकारमित्यर्थः ९१ आलो० हे नीरसुकसामममहिला ते
न व आलोकं दृष्टिपथे पुरानियतति नियमिष्यति दृष्टं पथं यास्यतीत्यर्थः पुरानियातसंयोगभविष्यदवैवर्त्तमाना भवति किंभूता सा बलिव्याकुला वलिदेवतादिपू

नूनं तस्याः प्रबलरुदितोच्छ्रितनेत्रं प्रियायाः निश्वासानां अशिशिरतया निम्नवर्णाधरोऽष्टं हस्तेन्यस्तं मुखं मसकलव्यक्तिलंबालकत्वा
दिंदोर्दैन्यं त्वदनुशरणं क्लिष्टं कांतेर्विभर्त्ति ९१ आलोकं तेनियतति पुरा सा बलिव्याकुला वामत्सादृश्यं विरहतनुताभावगम्यं लिखंती
एच्छंती वामंधुरवचनां सारिकां पंजरस्यां कच्चिद्वर्तुः स्मरशिरसिके त्वंहितस्य प्रियेति ९२ उत्संगे वामस्मिन् वसने सौम्यनिक्षिप्य वीणां म
होत्राकंचिरचितपदं गेयमुक्तानुकामा ॥ जातत्रय्याकुला अग्रचित्रा चाथ वामत्सादृश्यं मदाकारं भावगम्यं चित्तलिखितं फलकादौ विन्यस्यंती लि
खंती कीदृशं भावगम्यं विरहतनु कलत्रवियोगेन रुद्रांदुर्बलं अथवा पंजरस्य सारिकां मधुरवचनां मं सुभाषणीं दूति एच्छंती वदतीति किं कचिदति कोमला
मंत्रणे हेरसिकेऽंगारवतित्वं भर्तुः स्वामिनः स्मरस्मिद्विहयनो नस्य भर्तुः त्वंप्रियाभीष्टा वा शो वि कल्पे चैतममरः ९२ हे सौम्यसाधो पुनः कीदृशी महोत्राकं मत्रा
मां कितां गेयं गीतं प्रवंधादि उक्तानुकामा उच्चैर्गातु कामोऽभिलाषो यस्याः सा उक्तानु कामार्गधार्या मग्यानुकामा वनेते किं कृत्वा उत्संगे कोडे वीणां निक्षिप्य निवे
श्य कीदृश्ये उत्संगे मलन वसने मलन वाससीत्यर्थः कीदृशं गेयं विरवतपदं यदवधोरागेण यस्य तत् पुनः स्य किं कुर्वती भूयोऽवारं २ मृच्छानां विस्मरंती कीदृशी

रामः
२९

मूर्च्छनां स्वयमात्माना कृतामपि किं कृत्वा कथंचित्तं त्रीवीणां सारयित्वा सञ्जाहृत्य कीदृशी तं त्रीनयनसलिलैः आर्द्रं क्षिप्त्वा स्वराणां स्थापनां वैचित्यादिस्मरंतीत्यर्थः षडमध्यमनामानौ ग्नामौ गायन्ति मानुषाः न तु गंधारनामानां सलभ्यो देवयोनिमिः ९३ शेषानि ति हे साधो सा कीदृशी सती तव दृष्टिपथे पश्यतीति बंधुकिं कुर्वती गमनदिवसस्थापितस्यावध्येः शेषान्मासान् गगनया एकद्वित्रिः संख्या संष्यते न भूवभूतलेति न संतीत्यगंती कैः देहली मुक्तपुष्पैः देहली गृहाणां वगृह्य एषां मुक्तानि स्थापितानि पुष्पाणि देहली मुक्तपुष्पाणि तैः गृहा वगृहिणी देहली त्मरः देहली द्वारशाखाः द्वारदारप्रदे सस्तत्र नेन सतकुसुमैरित्यर्थः देवता पूजार्थं स्थापित देहली पुष्पे मासान् वसिष्ठान् गणयंतीत्यर्थः गमनदिवसादाह यस्यापि नो गमनदिवसस्थापितस्तस्य पुनः सा किं कुर्वती वाचवा संयोगं मम संगमं स्वादयंती अभिलषंतै कीदृशं योगं हृदयनिहितारं भंददयि मनसि निहितं संकल्पितः आरंभ उपक्रमो यस्य सतं अथवा हृदयनिहिता आलिङ्गनं च वनप्रणयवचनाद

तं त्रीमाद्री नयनसलिलैः सारयित्वा कथंचिद्भूयो भूयः स्वयमपि कृतां मूर्च्छनां विस्मरंती ९३ शेषान्मासान् गमनदिवसस्थापितस्यावधेर्वै विन्यस्यंती भुवि गगनया देहली मुक्तपुष्पैः संयोगं वा हृदयनिहितारं ममासादयंती प्रायेणैवं रमणविरहेष्वे गनानां विनोदाः ९४ आधिष्ठा मा विरहसयने सन्निपणौ कपाश्वी प्राची मूले तनुरिविकलामात्रं शेषा हि मां शोः नीतारात्रिः सुखां द्रवमया सार्द्धमिच्छारतैर्यतामि वीक्षो विरहजनि तैरश्रुभिर्योपयंती ९५ ॥ यो व्यापारायस्मिन् सतथा नां संभोगो अनुभवती तव दृष्टिपथे यतिष्यतीति संबंधः युक्तोपमर्थः प्रायेण बाहुल्येन भूस्नां गनानां स्त्रीणां रमणिविहेषु यतिवियोगेषु विनोदाः कालयायमोपाया भवंति एतेन संकल्पावस्थी क्ता तपुक्तं संकल्यो नाम विषयमनोरथ उदाहृत इति ९४ आधिः पुनः सा किं कुर्वती तोरात्रिं उल्लेरि वाश्रुभिर्योपयंती रोदनबाष्पजलैः उल्लेरैर्वरात्रिं क्षेपयंती तामितिकां यारात्रिर्मया सार्द्धमिच्छारतैर्यथा कामितसंभोगैः क्षणमिव क्षणमात्रमिव नाना निर्गमिता कीदृशी सा आधिष्ठा मा आधिना मनोचयया क्षमा क्षमां गी पुनः कीदृशी विरहसयने सन्निपणौ कपाश्वी पल्लवादिश्रृंगरे सन्निपणमेकं पाश्वं यस्यापि परिवर्ति नुमसमर्थो द्वा रां गत्वा तसा काट्टवहि मां शोश्च द्रस्यत नुरिव मूर्तिरिव प्राची मूले पूर्वस्थाः दिशो मूले उदया

न इत्यर्थः कीदृशी तत्रैः कलामात्रं शेषा कलामात्रं

मे. का.
८. म.
२२

षा अवशिष्टाः यस्याः कीदृशैरश्रुतिर्विरहजनितैः विजोगसमुत्पन्नैः प्राचीनहणंस्तीणावस्थाद्योतनार्थं ५५ निष्वा पुनः सा कीदृशी निष्वासेन नूतननिष्कृतं अल-
कं केशं विक्षपंती चालयंती कीदृशेन निष्वासेन अधरकिंलयक्ते सना अधरपद्मवक्त्रे श्रदायिना पुनः कीदृशं शुद्धस्नानात्पुरुषं कठोरं नलमात्रादभिवेका-
तरुक्षतरं कीदृशं पुनः रत्नकं आगमलविआसमं तातृगंडयोर्लंबते इत्येवं शीलं पत्रदागंडलं विकपोलश्रुतिपुनः सा कं कुर्वती इति हेतोर्निद्रं आकांक्षती-
वांछती कीदृशी निद्रानयनसलिलोत्पीडुरुद्धावकासां नयनसलिलोत्पीडनेन ब्रुपूरेण वरुहोऽवकाशः प्रकाशो यस्याः सा ताः दूतीति कां स्वप्नलच्छा-
पित्व प्रप्राप्तोपिमत्संयोगो मम मेलाय कसुपंभुयनयेत् उत्पादयेत् ९६ पादां हेतौ स्य पुनः सा किं कुर्वती त्वेदात्काशान् चक्षुनेत्रां पद्मभिः नेत्रलोमभिः

निष्वासेनाधरकिंशलयक्ते शिनाचिक्षपंती सुद्धस्नानात्पुरुषमलकं नूनमागंडलं विमत्संयोगः सुषमुपनयेत् स्वप्नजोपीति
निद्रामाकंक्षंती नयनसलिलोत्पीडुरुद्धावकाशां ९६ पादानिंदोरमृत्तशिरान्जालमार्गो प्रविष्टान् पूर्वप्रीत्यागतमभिमु-
खं सन्निवृत्तं तथैव खेदाचक्षुः सलिलगुरुभिः पद्मभिः छादयंती सा भ्रेन्ही वस्यलकमलिनी न प्रबुधानमुसा ९७ आद्ये व-
धाविरहदिवसे या शिखा दामह्रित्वा शापस्यंते विगलितश्चुचासामयो ह्येष्टनीया ॥ छादयंती कीदृशैः पद्मभिः सलिलगुरुभिरश्रुदरे की-

दृशां चक्षुः इंद्रोचंद्रस्य पादान् किरणान् पूर्वप्रीत्या पूर्वस्नेहेनाभिमुखं गतं पुनः सन्नवृत्तं प्रत्यावृत्तं विरहात्पुटितां कीदृशान् पादान् जालमार्गे प्रवि-
ष्टान् वनायनमार्गे जालिकारं भ्रादौ कृतप्रवेशान् कीदृशान् पादान् अमृतशिरान् पीयूषसीतलान् सा कादू वस्यलकमलिनी दूषयथा सा भ्रेमे घघटाह्य-
दितोऽहि अहनिदिवसे स्थलकमलिनी प्रबुधान् सुतान् विकसनान् संकुचिता ९७ आद्ये पुनः सा किं कुर्वती करेण हस्तेन एकं केशपासां जाकृशद्वारं वारं सा-
रयंती सजायंती कीदृशी एकवैणी गंडाभोगात् कतिनविषमा कपोलबिस्तारात् कठोरविषमातां मितिकायां वैणी मया आद्ये विरहदिवसे वध्वा किं कृत्वा दामपु-
ष्पमालं हित्वा प्रथमविरहादिवसे शिखामया वद्धा शिखा शिखा शापस्यंते मया उद्वेष्टनीया उत्कालनीया मोचनीया सा किं वदती एकाध्वासौ वैणी ।

रामः
२२

च एकवेणीतां करेण हस्तेन सारयंती कीदृशी स्पर्शे किं च स्पर्शे सति मूलवालेषु सत्यथा पुनः कीदृशी विषम कठिनां कठिना वा सो विषमा च कठिन विषमा तां कीदृशेन करेण
 अयमितनस्वेन अयमता स्तूत क्रिया संस्कार वर्जित्या न स्वायस्य सत्तया तेन तां द्रष्टुं सीति संबन्धः १८ कुलकं सा सं-हेचनसा अवला दुर्वला त्वामपि अस्त्रं वाध्यं अवस्य सर्वथा
 मोचयिष्यति सतपिषिषि कीदृशी शपे शसं तु कुंमालं गात्रं चारिं अशक्तं मुहुः दुःखेन दुःखप्रकारेण धारयंती प्रकारेण वचनस्येति द्विर्भावः पेलवां मृदुलं गागात्रं वदंतीत्यर्थः की
 दृशं गात्रं शपो संगेन हितां स्थापितां कीदृशं अस्त्रं न वज्रः लमयं न बावु रूपां पुनः कीदृशं गात्रं सन्यस्ताभरणं कृशं गात्रात् परित्यक्तं भूषणं युक्तो यमर्थः प्राय प्रायेण
 इति रात्मा सर्वोपि जनः करुणावृत्तिर्न भवति करुणायुक्ता वृत्तिरुक्तं करुणावृत्तिर्यस्य सकरुणावृत्तिः आर्द्रोद्भवा भूतोऽनरात्मा यस्य सः १९ जाने हे सखे हे भ्रातः अहं मेवं
 जातेन वसत्याः भवती भातजा पायाः मनश्चित्तं मयि विषये संभृतस्तेहं प्रचुरप्रेम युक्तं विद्युतेऽतीः स्मात्कारणात् इत्यं भूतां इह ग्विं धं वर्णितः स्वरूपामवस्थां प्राप्तां प्रथमवि

स्पर्शे किं च मयमितनस्वेना सकृत् सारयंती गंडा भोगात् कठिन विषमामेकवेणी करेण १८ आदिकुलकं सा संन्यस्ताभरणमवलाये लवंधा
 रयंती सद्योत्संगे निहितमशक्तदुःखदुःखेन गात्रं त्वामप्यश्रं न वज्रलमयं मोचयिष्यत्यवश्यं प्रायः सर्वो भवति करुणावृत्तिरार्द्रोत्तरात्मा १९
 जाने सख्यास्तव मयि मनः संभृतस्तेहमस्मादिस्या भूतां प्रथमविरहेतामहं तर्कयामि वाचालं मां न खलु सुभगं मन्यभावः करोति प्रत्यक्षं तेति
 खिलमः चिराद्वातरुक्तं मया यत् १०० सव्यापारमहनि ततथा पीडयेन्मद्वियोगः संकेरात्रौ गुरुतरुश्चुचं निर्विनोदं स खीते ॥ रहेऽहं तर्कयामि
 विचारयामि खलु निश्चितां सुभगं मभीष्टमात्मानं मन्यते इति सुभगं मन्यः स्तस्य भावः सुभगं मन्यभावः सुभगमानित्वं मां वाचालं बहुभाषिणं न करोति किंचित्पलापि नान
 विधनेयं तयस्मात् हे नान्यदुक्तं मया तथाप्येयत्वरूपा मोक्तं तन्निखिलं समस्तं ते तव प्रत्यक्षं भविष्यतीति शेषः द्वित्रिः द्विनैतां द्रष्टुं सीत्यर्थः १०० सच्या हे भ्रातः इत्यहं शंके
 तितर्कयामि इति किं मद्वियोगः यथा रात्रौ ते वयं यस्य प्रतिपीडयेत् पीडं कुर्यात् तथा अहनि दिवसेन पीडयेत् कीदृशी तं ते वसवी सव्यापारं सह व्यापारेण सरवीजनेन न मर्मेकर्म
 निर्मोशलक्षणं न वदते न यासां सव्यापारा न पुनः कीदृशी तं गुरुतरुश्चुचं गरिष्ठशोकं न क्तं निद्राभावात् पुनः कीदृशी निर्विनोदं विनोदरहिता हे मया तां साध्वी एकपत्नीपति

आंतां निशीथे अर्द्धरात्रौ पश्य विलोकय किमर्थं मत्संदेहैः मनसा मिज्ञानवाको रल मत्पथः सुषयितुं सुखप्रवृत्तये यथेत्यर्थः कीदृशी तां उ निद्रां चिगत निद्रां कीदृशीः
त्वं अवनिशयं नासन्नवातायनस्थः अवनिर्महीतत्र शयनां अवनि शयनां तस्मादासन्नो यो सो वातायनो गवाक्षस्तत्र तिष्ठतीति तथा ११ रुद्रा० हे वारिद अहमिति सं
केद्वतीति किं मृगाक्ष्या मद्वायो याः नयनं वामनयनं मानक्षोभात् चलकुचलयश्चिंतुलां एष्य निमाप्स्यति मीनस्यो मन्मीनचलनाच्चलस्य कुचलयस्य याः श्रीः शोभातया नो
भयानुलां सा दृशांगमिष्यतीति शंके कस नित्वयि मित्रे आसन्नेति कटि वर्तने सति कीदृशं नयनं अलकैः रुद्रापांगप्रसरं रुद्रो जपांगयोऽनेत्रप्रांतयोः प्रसरः कटाक्षः से
पोयस्य तत् पुनः कीदृशी अंजनस्नेहसूत्यं शोकात् कुञ्जलस्नेहेन मूत्यं प्रलंबैः कैत्रैः रुद्रापांगप्रसरं च पुनः कीदृशं नयनं मधुनो मद्यस्य प्रत्यादेशान् अपुपरित्यागा
त् विस्मृतं भ्रूविलासो यस्य तत् विस्मृतं भ्रुकटाक्षविर्क्षपाटोपां मदिरा राहित्या गात् पुनः कीदृशं नयनं उपरिस्थं दि उपर उपर द्यात् स्थंदते स्फुरति इति उपरिस्थं दि यदुक्तं

मत्संदेहैः सुषयितुं मलं पश्य साध्वी निशीथे तामुन्निद्रां अवनिशयनासन्नवातायनस्थः १ रुद्रापांगप्रसरं मलकैरंजनस्नेहसूत्यं प्रत्यादेशा
दपि च मधुनो विस्मृतं भ्रूविलासं त्वद्यासन्नेनयनमुपरिस्थं दिशंके मृगाक्ष्या मीनक्षोभाच्च कुचलयश्चिंतुलामेष्यतीति १२ वामश्वास्याः कररु
हपदैर्मुच्यमानो मदीयैर्मुक्ताजालं चिरपरिचितं त्याजितो देवगत्या संभोगांते मम समुचितो हस्तश्चांवाहनानां यास्यात्पूरुः सरसकदलीस्तंभगो
वामभागस्तः नारीणां पुंसां चैष्टकदक्षिणाः स्थंदान्मूर्द्धि च्चत्रलाभां ललाटे पदमुत्तमां १०२ वाम० च पुनः प्रस्थाः महेहि न्याः वामकुरुः चलत्वं ॥ रश्मिलत्वं ३ ॥

स्यति स्फुरिष्यति कीदृशो वामः कुरु मंदायैः कररुहपदैः न स्वपदत्रणैः प्रमुचमानः परिह्रीयमाणो न स्तां करहित इत्यर्थः पुनः कीदृशः उरुः चिरपरिवितं चिराभ्यस्तं मुक्ताज
लं मौक्तिकसरमयं कटिभूषणं देवस्य भागस्य वन्नोनत्या जनो मोचिता दुष्टदुः कृतकर्मणा भरणरहितः इत्यर्थः पुनः कीदृशं संभोगांते सुरतप्रांते मम हस्तसंवाहनानां ह
स्तविश्रामणानां करमर्दनानां समुचितो योग्यः पुनः सरसः शाद्वलो यो सौ कदलास्तंभः सरसकदलीस्तंभः स इव गौरपादुरः गौराकारे सिद्ध्यर्थं शुक्ले पीतरुणे पिबेति मत्स्यायां

तस्मिन् हेजलदतस्मिन् काले प्रभात समये यदि मासीमंते नीलस्रनिद्रासुखास्यात् लब्धं निद्रायाः सुखं यया सा लब्ध निद्रासुखाक्षदामं मंदिराभ्यर्त्तो आसानो निषिन्नः
 स नृत्वं याममात्रं प्रहरमात्रं सहस्रव्यालं व्येषां वलात्कारेण तां माजागरयेथाः किमर्थं मित्याह अस्याः प्रियायाः सद्यः कंठच्युतभुजलताग्रं थगाढोपगूढं माभूत् सद्यसत
 कालं कंठानि गणराण्युताभ्रपतिताभुजलतात्स्याः ग्रंथिर्यस्मिन् गाढोपगूढे दृढासिं गनेतत् तस्याः अश्लेषप्रत्यूही माभवत्त्वित्यर्थः कस्मिन्सतिमयि प्रणयिनिक
 थं चिन्महता कष्टे स्वप्नलब्धे सति स्वप्नलब्धायः सत्स्वप्नलब्धः तस्मिन् प्रणयः स्नेहो विद्यते यस्य स प्रणयी तस्मिन् प्रणयिनि स्वप्नप्राप्ते भर्तृरिति तस्याः संभोगो योगमुप
 स्यात् तदर्थं स्तनतद्वनिर्नकर्त्तव्यः ॥ इति ४ तामु ॥ हे धीरपंडित धियावुध्या राजते इति धारस्तस्य संबोधनं हे धीरत्वं मानिनां बालं स्तनितवचनैघनगजखिवं वनैरेव वक्तुं

तस्मिन् काले जलदयद्विशालब्ध निद्रासुखास्यात् तत्राशीनः स्तनितविमुखो याममात्रं सहस्रमाभूदस्याः प्रणयिनि मयि स्वप्नलब्धे कथंचि
 त् सद्यः कंठच्युतभुजलताग्रं थगाढोपगूढं ४ तामुच्छाप्य स्वजलकणिकाशीतलेनानिलेन प्रत्यास्वस्थां समममिनवैर्जालकैर्मालतीनां वि
 द्युद्भर्मेति मितनयनां त्वत्सनाथे गवाक्षे वक्तुं धीरस्तनितवचनैर्मानिनां प्रक्रमेथाः ५ भर्तुर्मित्रं प्रियमविधवे विदिमामे बुबाहं तूत्संदेशैर्मनसि
 निहितैरागतं त्वत्समीपं यो वृंदानित्वरयति पथि श्राम्यतां प्रोषितानां ॥ प्रचक्रमेथाः वक्तुं मुद्यमंकुर्याः किं कृत्वा पतितां अनिलेन पविनेन उथाप्यजा

गरूकां कृत्वा कीदृशो नानिलेन स्वजलकणिकाशीतलेन स्वस्य यज्जालंतस्य कणिकाजलकणपटलीभूयासीतलस्तथाः तेन कीदृशां तमालतानां जानानां जालकैर्मुकु
 लैरभिनचैर्नृतनैः समंसहितं प्रत्यास्वस्थं प्रबुद्धं बनिद्रं मालत्यपि प्रभातैर्विकसतितस्मात्साम्यं पुनः कीदृशीतं त्वत्सनाथे गवाक्षेति मितनयनां युष्मदाश्रिते वातायने
 निश्चलनयनां कीदृशे गवाक्षे विद्युद्भर्मे विद्युक्तात्कारसारे तडिद्युक्ते इत्यर्थः यो योदः पटलदर्शनाथे गवाक्षप्रहितप्रेक्षणा इत्यर्थः ५ भर्तुं ॥ हे अविधवे हे तौ भाग्य
 वतिसारमणे त्वामाप्रत्यं बुबाहं विदिजानीहि कादृशं मां भर्तुः पत्युः मित्रं प्रियमभीष्टं पुनः कीदृशं त्वत्समीपांतवसन्निधौ आगच्छामंकेः त्वत्संदेशैः तव प्रियादिदि
 वाचिकैः कीदृशैः मनसि निहितैः मानसं स्यापितैः योथनाथनः प्रोषितानां विदेशवर्त्तितानां वृंदानि समूहान् त्वरयति शोक्कानि कुरुते कीदृशानां प्रोषितानां पथि

मे. का. मार्गे अत्यन्तादि श्रामं कुर्वतां कैर्मद्रस्त्रिग्यैः गांभीरध्वनभिर्मधनादैः कीदृशानिः वृंदानि अवलाविणिमोक्षोत्सुकानि विरहहिणीवालाकेरापाशमोचनायसोत्सुकानि
 टी. म. सादराणीत्यर्थः ६ इत्या० हे सौम्यतद्रप्रकृते सामत्वांता उन्मुषी उर्ह सुरवीसतीत्वां वीक्ष्य दृष्ट्वा च पुनरेवं संभाष्य मन्त्रियस्य हृतो यमिति विचार्य अस्माद्रीनं संभाषण
 २४ त्परं तदन्तरं सात्वयुक्तंः अवहिता सावधानासती श्रोष्यत्याकर्णयिष्यति कस्मिन्सतित्वया इत्याशांते कथिते सति कीदृशी सा उत्कंठोच्छसितहृदया उत्कंठ
 याहृषीत् कथं तरेण संजातरोमावितवक्ष्यस्य लासाकाड्वमैथिलीसीताद्वयया सीतापवनतनयवीक्ष्य संभाष्य च युक्तं ठोच्छसितहृदयास तोरामोदतमाकल्पवती
 हे सौम्यशीमंतिनीनां कांतोदंतः पतिकुशलप्रवृत्तिसमाचारः संगमात् मेलापकात् किंचित् एव कुं नो हीनः कीदृशः कंतो देत सुहृदपन्नतः सुहृदामित्रेण उपगतः प्रा
 पिताः उपनीतः कंतानां कंतसमाचारः कांतसंगमः कुत्स एवेति भावः ७ तामा० हे आयुष्मन् च पुनः मम वचनात् तामकीनवाक्यात् तोरमणी एवं ब्रूयात् एवं
 मद्रस्त्रिग्यै ध्वनिभिरवलावेणिमोक्षोत्सुकानि ६ इत्याख्याते पवनतनयं मैथिलीवोन्मुषीसा त्वामुत्कंठोवसितहृदया वीक्षा संभा
 ष्य चैवं श्रोष्य तस्मात्परमवहिता सौम्यशीमंतिनीनां कांतोदंतः सुहृदुपनीतः संगमात् किंचिदूनः ७ तामायुष्मन्मम वचनादात्मनः
 चोपकर्तुं ब्रूयादेवं तव सहचरो रामगिर्याश्रमस्थः अव्यापन्नः कुशलमवलेष्ट छतित्वां विद्युक्तः पूर्वाभाष्यं सुलभविपदां प्राणि
 नामेतदेव च अंगेनां गंगप्रतनुतनुनागाढतप्तेन तं स ॥ वक्ष्यमाणं च पुनः आत्मानास्वयमुपकर्तुं त्वं उपकार्यसीति हेतोः सम्यग्वदेरित्यर्थः किं।
 निगदितेरित्याह हे अवलेतव सहचरो भर्ता त्वं प्रतिमन्तुरेन कुसलं एच्छति कीदृशः रामगिर्याश्रमस्थः चित्रकूटपर्वतस्थः कुसलं एच्छतीत्यर्थः पुनः कीदृशः
 अव्यापन्नः सकुशलः कीदृशी विद्युक्ता वियोगयुक्ता सुतोयमर्थः सुलभविपदां प्राणिनां एतदेव पूर्वाभाष्यं वृत्तं ते सुलभविपदयेषां ते सुलभविपदस्तेषां शीघ्र
 तरापनिनां जीवानां पूर्वभाष्यं पूर्वमेवाभाष्यते यद्यत्पूर्वाभाष्यं कुशलवार्ता एच्छन्मेतदेव वाच्यं प्रतप्तेन कुशलं एषि ८ पुनः प्राह अंगे० हे अवलेतव दूर
 वर्ती दूरमार्गस्थो भर्ता तै संकल्प्य रंगेनां विसति उत्कंठा च सा दंगे नशरीरेण तवांगं विव्रति भविता देहं प्रविशितुमिच्छति त्वया सममेकं वंछतीत्यर्थः कीदृ

नामं गंगतनुदुबलं कीदृशेन अंगेन गाढतसेन प्रकर्षेण प्रततेन प्रकर्षेण प्रतसेन कीदृशं प्रातं पुनः कीदृशेन साध्वेण सवाध्वेन कीदृशं गंग अशुद्रं वं अशुद्रं
हशुद्रं पुनः कीदृशं अंगं अविरतोत्कंठो न विरता उत्कंठा व्यनतत कीदृशेनांगेन उत्कंठतेन पुनः कीदृशं गंग उत्कंठां संपुनः कीदृशेन समधिकरोच्छासिना अधिको
च्छाससहितेन कीदृशो भवति विधिना रुद्धमार्गः रुद्धमार्गो यस्य सरुद्धमार्गः कीदृशेन विना वैरिणा वैरयुक्तेन ९ शब्दाः हे अवलेसते तव चर्तमस्मिन्नेदं प्राद्वत् प्रत्या
ह कीदृशमिदं उत्कंठा विरचितं यदं उत्कंठा विरचितानि पदानि यस्मिन् कर्मणि तत् इदं वक्ष्यामि कीदृशं अवणविषयमतिक्रांतः अवणगोचरं व्यतिक्रांतः पु
नः कीदृशः सलोचनामहस्यलोचनामतिक्रांतः सांप्रतादूरे स्थितत्वात् सद्रतिकः यस्तव मर्तो किलेति सत्ये यत् शब्दाद्वयं यत् शब्दे राक्षायते उद्गीयते यत् तत् तत्

साध्वेण अशुद्रवमविरतोत्कंठा मुक्तांठितेन उत्कंठां संपुनः समधिकतरोच्छासिना दूरवर्ती संकल्येते विना विधिना वैरिणा रुद्धमार्गः ९ शब्दाः
रवेयं यदपि किल तेषु सखीनां पुरुस्तात्कर्णे लोलकथयितुमभूदाननस्य रीलोभात् सोऽतिक्रांतः अवणविषयं लोचनामहस्यत्वात्
उत्कंठा विरचितं पदं मनुसुखेनेदमाह १० श्यामा लंगं च कितहरणी प्रेक्षणे दृष्टिपातान् वक्रच्छायं शशिनि शिखिनां वह्निभारेषु केशान् उ
त्पश्यामि मत्तनुपुनदीवीचिषु भ्रूविलासान् हतैकस्य कचिदपि न ते चंडि सादृश्यमस्ति ११ ॥ द्वाक्षेयं मृदुतिस्वरूपं सखीनां पुरुस्तादपि कर्णे क

थयिकुं लोलं अपलोः तत् कस्यात् आननस्य रीलोभात् मुखं वनलोभात् यस्तेन वसहचरो न्यदागृहेति शृणु सखीनां पुरुतोपिरहस्यवाक्यं नोक्तवान् तव कर्णं मुपस
त्य कथितवान् तदुत्सं मनुष्येन जाहेत्यर्थः अहमपि तव रमणस्य स्लाघनीयोऽस्मीति मद्युक्तं श्रोतव्यमिति भावः १० श्यामा हेतवश्चक्रांगीदंतिद्रुतिपेदे तेन वसादृश्यं क
चिदपि वतस्तुति एकस्मिन् निष्ठतीति एकस्य सर्वत्राप्यस्ति तव स्तल्यत्वं तदेवाह तं गंगारिं श्यामा सुफलनीषु उत्पश्यामि च वायो वनसालिनीषु नारीषु च श्यामा सुतल्य
मिचिकिना त्रस्ताभयविकलाहरिणा तस्याः प्रेक्षितमवलोकनं तस्मिन् तव दृष्टपातान् नयनकटाक्षः प्रक्षेपान् उत्पश्यामि शशिनि चंद्रेन वचक्रच्छाया माननसोभा सु
त्पश्यामि शिखिनां मयूराणां वह्निभारेषु चंद्रकलापेषु तव केशान् केशपाशमुत्पश्यामि नदीवीचिषु सरिवकलोलेषु तव भ्रूविलासान् नेत्रभ्रूविभसान् उत्पश्यामि कीदृशो

अमरुदीचिषु मयूराणां वह्निभारेषु चंद्रकलापेषु तव केशान् केशपाशमुत्पश्यामि नदीवीचिषु सरिवकलोलेषु तव भ्रूविलासान् नेत्रभ्रूविभसान् उत्पश्यामि कीदृशो

मेका
दी म
२५

मित्वा हेगुणवतिनेतुषाराद्रिवाताः हिमाचलपवनास्तेमथाइतिहेतोः आलिङ्ग्यतेउपप्लिङ्ग्यतेनेकेयः वातादक्षिणेनप्रवृत्ताः दक्षिणोयांसमागताउत्तरादिनाः कात्रातसमेताइत्यर्थः किं कृत्वासद्यस्तत्कालंदेवदारुद्रुमाणं किञ्चालयपुदानमित्वासरलनरूपां नवकिञ्चालयसुकुलानिविदार्यकीदृशायेतत्क्षीरश्रुतिसुरभयः तेषादेवदारुद्रुमाणं क्षीरश्रुतिदुग्धप्रश्रवणंतयासुरभयः सुगंधिनः इतितर्किकिलेति संभाव्यतेयदितवांगमेभिर्मरुदभिः पूर्वस्थपृष्ठं भवेत् तवांगेलगिन्वायदिममांगेलगं नितदामेसुखायभवेयुः रिगिहेतुनावातामयालिङ्ग्यतेइत्यर्थः १२ त्वामा हेगुणवतियावतैतवचरणपतिमात्मानंकर्तुमहमिच्छामिसाचयितुं वाच्यामितावन्ममदृष्टिः लोचनमस्त्रैर्वाप्येरापूर्यतेमुहुर्बोरं लाव्यतेकीदृशोरस्त्रैः उपचितैर्मुक्ताफलस्यूतैः किं कृत्वाशिलायांपाषाणथदेधातुरागेर्हिगुलहरितालादिभिर्वर्णैः त्वमालिष्य मंडयि-

मित्वासद्यः किञ्चालयपुदानदेवदारुद्रुमाणं येतत्क्षीरश्रुतिसुरभयोदक्षिणेनप्रवृत्ताः आलिङ्ग्यतेगुणवतिमयातेतुषाराद्रिवाताः पूर्वस्थ पृष्ठंयदिकिलभवेदंगमेभिल्लवेति १२ त्वामालिष्यप्रणयकुपितां धातुरागेः शिलाया मात्मानंतेचरणपतितंयावदिच्छामिकर्तुं अथैस्तावन्मुहुर्पचितैर्दृष्टिरापूर्यतेमे कूरस्तस्मिन्नपिनसहतेसंगमनौकृतातः १३ धारासिक्तस्थलसुरभिणस्तृणुषस्यास्ववालेदूरीभू तंप्रतनुमपिमां पंचवाणः क्षिणेतिद्य मीतेऽस्मिन्विगणयकथंवासराणि ब्रजेयुर्हि कूसंसक्तप्रविततघनव्यस्तसूर्योनयानि १४ ॥

त्वातवचित्ररूपंकृत्वाकीदृशीत्याप्रणयकुपितांसुरतकलहकृतक्रोधांयुक्तोयमर्थः हेसुभ्रुकूरोदुष्टकृतांतोविधातादेवरूपः तस्मिन्नपिचित्रस्वरूपेनौआवयौ संगममेलापकंसहतेसंयोगंनविषहते १३ धारा हेवालेपंचवाणः कंदर्प्योमांप्रतनुमपिकृशगमपि क्षणेतिपीडयतिपुनः किंभूतंमा अस्यत्वन्मुषस्यदूराभूतांतद्वदंनस्यदूरस्थानांकीदृशत्रयत्वन्मुषस्यधाराशिक्षिक्तस्थलसुरभिणः धाराभिः जलधाराभिः शक्तंयत्स्थलंतद्वत्कूरमितस्यनामिनः स्वरेइतिनुमागमः धारासिक्तस्थलसुरभिणहेवालेतमेवविगणयविचारयः मेममवासराणिः दिनानि अस्मिन्धर्मतेवर्षाकालेकथंजयुः कथंयांतिकीदृशानिवाचाराणिदि कूसंसक्तप्रविरलघनव्यस्तसूर्योनयानि निदिशुसंसक्ताः लज्जाः प्रविरलाः येधनाः मेघास्तेष्वस्तादूरीकृत्याः सूर्योनयानेषु तानितथादि कूमांतलग्नघननिवारितः रविप्रकाशनिवासरानीतिनपुंसकनं १४

रामः
२५

संक्षिप्तं हेवालेत्रियामाः रात्रयः स्रगमिव कथंमया संक्षिप्ते अतिवाह्यं ते कीदृश्यः त्रियामाः दीर्घयामाः दीर्घप्रहाराः हेवाले सर्वा वस्था सुप्रधानप्रभातसध्यामध्यान्हे
 सुमंदमंदातपंकस्यात् मंदोमंदमकारः आतपोय स्मिन्नत एतादृशमहर्दिनमपि कथं भवेत् कोथः वासरेमहांस्तापो रात्रयो दीर्घया ॥ भावते ते हेचदुलनयनैः चप
 लनेत्रे द्रुष्टव्यं प्रकाशं त्वद्वियोगव्यथामिः प्रेममचेतः अशरणं कृतं तव विरहपीडाभिर्मम मनः शरणरहितकृतं कीदृशं चेत् दुर्लभं प्रार्थनो दुर्लभो दुःप्राप्यो प्रार्थनो
 मनोमिलाषीयस्य तत्कीदृशीभिः त्वद्वियोग व्यथामिः गाढोऽभिः गाढमतिशयेन उष्मस्तापो यास्तुता गाढोऽभिः १५ इत्या० ॥ हे सततनुदतिपूर्वोक्तप्रकारेणाह
 मात्माना एव स्वभावैव आत्मान शरीरं अवलंबे धारयामि समाश्वासयामीत्यर्थः अहं किं कुर्वन् बहुवेगणन् बहुविचारयन् हे कल्याण हे भद्रे त्वमपि सुतरामनर्थः

संक्षिप्यं ते स्रगमिव कथं दीर्घयामास्त्रियामाः सर्वा वस्था स्वहरपि कथंमंदमंदातपंस्यात् द्रुष्टं चेत् चदुलनयने दुर्लभं प्रार्थनं मे गाढो
 आभिः कृतमशरणं त्वद्वियोगव्यथामिः १५ इत्यात्मानं बहुविगणयन् आत्मना तावलंबेत् कल्याणित्वमपि सुतरां मागमः कानरत्वं क
 स्मात्पतंतं सुषमुपगतंदुःस्वमेकांततो वा नीचैर्गच्छत्युपरि च दृशचक्रनेमि क्रमेण १६ शापांतो मे भुजगशयनादुच्छिते शार्ङ्ग पाणोत्रो
 यान् मासान् गमय चतुरो लोचने मीलयित्वा पश्चादवां विरहगुणितं तंतं मात्माभिलाषं ॥ कानरत्वं जीवत्वं मागमः मागच्छेः साहसं कुर्यादत्य

र्थः हे कल्याणि अत्यंतं निरंतरं कथं पमुषं उपनमं प्रासं वर्त्तते कस्य वा एकंततो दुःस्वमेकांतं अपि नुन कस्यापि युक्तो यमर्थः हे कल्याणि दृशा कर्मदृशा चक्रनेमि क्र
 मेण नीचैर्गच्छति च पुनः कदाचिदुपरि गच्छति रथधारातिष्ठति न नीचैरुपरि वा गच्छेत् कर्मदृशाया अनिश्चत्तत्वात् १६ मामा० हेवाले स्थस्ती देवता नाना रुकि
 शालयेषु अश्रुलेखाः पतन्ति खलु निश्चयं न बहु सो बहून् बाराण् न पतन्ति अपि नु पतां त्येव दौनस्यै प्रकृत्यर्थे गमयितः कीदृशानां स्थस्ती देवता नानां पश्यंतीनां तेन
 निर्देयाश्लेषहेतोः निर्देयं दयावर्जितं यथास्यात्तथायः आश्लेषः आलिंगनं तस्य हेतुः निर्देयाश्लेषहेतुस्तस्यात् कीदृशं मां आकासप्रणहितं भुजा आकासे प्रणिहि
 तो स्यापितो भुजो वाहयेन स तथा कीदृश्यास्तेन व कथमपि महतायत्नेन मया स्वप्नसादृशं नेषु लब्धया स्वप्नेयानि संदर्शयानि ते सुखं स्वप्नसंदर्शनेषु कीदृशाः अश्रुणा

मे काः लेखाः अश्वलेखाः मुक्तास्पृलाः मौक्तिकः स्पूलविंदवः तरुणां किशालयापह्नवास्त रुकिशालयानि तेषु तरुकिशालयेषु १७ शापांतो हे अवले मम शापांतो भवि
 टी मः व्यतिक्रसति भुजगशयनात् शेषनागशय्यायाः शार्ङ्गपाणौ श्रीकृष्णेऽसि ते सति तदा रापावशातां भविष्यति इति वक्ष्यामि मासान्त्वं गयाति बाह्य किं कृत्वा लोचने
 २६ मीलपित्वाने त्रेसमीत्यपश्चादावांतमात्माभिलाषं विरहगुणितां मदं चंद्रचंद्रिकाधवलितानुनिशासु विरहे न गुणितो द्विगुणानि गुणवत्तुरगुणिती विरहगुणिता
 स्तंतवे तच्चिंतिताभिलाषं पाश्चादावां भोक्षावहे अनिर्वाच्यस्वरूपां भोगानुभव नं करिष्यावः इत्यर्थः १८ भूयः हे सुधुं भव भर्ता पुनर्देयोप्याह त्वं स येन राप्तायां मे म
 म कंठलग्नासती पुरापूर्वे निद्रांगत्वा किमपि सत्वरं रुदती विप्रबुद्धा निद्रां कृत्वा किमपि लोकमात्रं वदंतीति जागरिता मम संभेयात् सहसीद्धिता इत्यर्थः असदृश

निर्वेक्ष्यावः परिणतशरच्चंद्रिकासुक्षपासु १९ मामाकाशमणहितभुजं निर्देयाश्लेषहेतो लंघ्याया लोकयमपि मया स्वप्नसंदर्शनेपि पश्यं
 तीनां नखलुबहुशो न स्थली देवतानां मुक्तास्पृलाः तरुकिशालनयेसु अश्वलेखाः पतंति १८ भूयश्चाह त्वमपि शयने कंठलग्ना पुरामे निद्रांग
 त्वा किमपि रुदती सत्वरं विप्रबुद्धा सांतर्ही संकथितमसदृशं तत्त्वतश्च त्वयामे दृष्टस्वप्ने कितवरमय नूकाम यित्वं भ्रमंति १९ कश्चित्तौम्य
 व्यवसितमिदं बंधु कृत्यं त्वयामे प्रत्याख्यातुं नखलुभवतो धीरतां नर्कयामि निःशब्दे पिप्रदिशसि जलं याचितश्चातकेभ्यः प्रत्युक्तं हि मणिः २०
 रं च पुनः दृष्टतः सतः मे मम त्वया इति कथितां गदितां इतीति किं हे कितव धूर्तमाया स्वप्ने कामप्य निर्देष्टनाम धेयं मरणं ॥ एषिषु सतामीप्सितार्थे क्रियेव
 रमय नूक्रीडां कुर्वणो दृष्टः अतो हेतोः साणेदितं लज्जाः इत्यतिज्ञानपूर्वकं वाक्यमुदितं २१ कश्चिदिति ॥ कश्चिदतिकोमलामंत्रणो हसौम्य मे मम त्वया इदं बंधु
 धुकृत्यं व्यवसितं हे सौम्याह मिदं मन्ये त्वयामे मम महिलायाः संदेशप्राप्य लक्षणां कार्यमंगीकृतमेवास्ति परं खलु निश्चितं भवनस्त्वव प्रत्यादेशात् निराकरणा
 त्तिरस्काराद्वाधारयती धीरतां न कल्ययामि धीरत्वं न नर्कयामि हे जलदत्तं चातकेभ्यो याचतः सन्नः शब्दे पिशब्दवर्जितोपि जलं प्रदिशसि ददासि हियस्मा
 त्कारणात् युक्तोयमर्थः सतां सज्जनानां प्रणयिषु लब्धवत्सु ईप्सितार्थं क्रियाएव प्रत्युक्तं स्यात् कामितार्थं कार्यप्रार्थनासिद्धिरेव प्रत्युनरं प्रतिवचोभवति सतः

न
 म
 २०
 म
 २१
 म
 २२

आत्मा ॥ हे साधो त्वमासुशीघ्रं कैलाशशैलानि दत्तः प्रत्यादत्तः स नममापि जीवतधारयेथाः कैलाद्वचोभिः तस्याः मम प्रेयस्याः वचांसितैस्तद्वचोभिस्तद्वचनैः
 कृत्वा कीदृशं जीवितं प्रातः कुंदमसवन्निधिलं प्रातस्स ये कुंदस्यः प्रसवः पुष्यं तद्वद्विधिलं अदृढमूलं कीदृशैर्वचोभिः साभिज्ञानप्रहितकुशलैः साभिज्ञानं
 गृहसंकेतसहितं प्रहितांस्थापितं कुशलं विप्रभावायेषु तानि शाभिज्ञानप्रहितं कुशलनिर्देशं तथा किं कृत्वा तां सखीमदं च भवं एवं पूर्वोक्तवाक्यैराप्त्वा स्यात्
 त्वासनां दत्वा कीदृशी तं प्रथमविरहेण उदयः उत्तरः शोको यस्य सा प्रथमविरहोदयानां देवयोनितात्पूर्वं विरहाभावः कीदृशा तच्छैलात् त्रिनयनं च दृष्ट्वा त्वा
 त्कूया तन्निनयनस्य महेश्वरस्य दृष्ट्वा वलीवर्दस्तेनोत्वा तानि चंगायेणोत्पत्तिना निकूयानितनिकटशिषराण्येन शतस्मात् २१ ॥ एतन् अस्मिते अंजनाभिन

आस्वाप्त्येवं प्रथमविरहोदयशोकां सखीतां शैलादाशु त्रिनयनं दृष्ट्वा त्वा त्कूयानि दत्तः साभिज्ञानप्रहितकुशलैस्तद्वचोभिर्ममापि
 प्रातः कुंदमसवन्निधिलं जीवितं धारयेथाः २१ एतस्मान्मा कुशलिनमभिज्ञानदानादिदित्वा मा कौलीनादसितनयने मद्विश्वासिनीभूः
 स्नेहानाहुः किमपि वरहे ध्वंसिनस्नेहमोगादिष्टे वस्तुन्युपचितरसाः प्रेमराशी भवन्ति २२ एतत्कृत्वा प्रियमनुचितं प्रार्थनावर्तिनो मे सौ
 हार्दादा विधर इति वाम-नुत्रोश बुद्ध्या ॥ यनेयस्याः सा अस्मितनयना तस्याः संबोधनं हे अस्मितनयने कौलीनात् जनापवादात् मयि विषये माऽवि

श्वासिनीभूः मा भवेरविश्वासिनीः किं कृत्वा मां कुशलं विदित्वा मा जीवांतज्ञात्वा कस्मात् एतस्मात् अभिज्ञानदानीत् एतः न्यस्तितं संकेतात् तव चनं देशलेशात्
 कश्चित्कथयिष्यति दूरस्थे भर्तृरिस्नेहहानिः स्यात् तत्राह पंडिताः विरहे विरहावस्थायां स्नेहान् प्रतिक्रियामपि स्त्रीकमात्रं ध्वंसिन् प्राहुः सर्वथानहीतान् हि यस्मात्
 कारणतस्नेहाः दृष्टे वस्तुनि उपचितरसास्तः प्रेमराशी भवन्ति दृष्टकलत्रादौ वस्तुनि उपस्थितः प्रमोदः व्यासोरसौ येषां ते उपचितरसः पुष्टरसौ येषां ते अप्रे
 मरात्रयः प्रेमराशयो भवन्तीति प्रेमराशी भवन्ति कस्मात् अभोगात् अभुक्त्वात् २२ एतन् ॥ हे जलधर तदुनष्टं दृष्ट्वा न देशान् यथेषां गच्छेः किं कृत्वा मे मम प्रि
 यममीष्टमे मे तत्कृत्वा एतत्प्रियातां देसं परलक्षणं कस्यैविधाय कीदृशास्य मे मम अनुचितं प्रार्थनावर्तिनः अनुचिता दुःप्राप्ययाचना तस्यावर्तने इत्येवंशी

चिवसना सनकुसममालागीतरंगरंगभामिनीभोगान् श्रवत् निरंतरं प्रापयामास किं कृत्वा संयोज्य संयोजना कारयित्वा एकत्र मेलयित्वा यद्वा यस्मिन् गोद्वयार्थः पुनः
 किं कृत्वा तां जलदकथितां वा तौ श्रुत्वा मेघकथितां प्रवृत्तिं समाकर्ण्य पुनः किं कृत्वा सद्यस्तत्कालं प्रापस्य अंतं अविशानां संविधाय कृत्वा प्रापतां विधायेत्यर्थः किं
 भूतो धनदसदयहृदयः सहृदयया वर्तते हृदयं यस्य सदति सदयहृदयः दयासहितहृदयः पुनः कीदृशः अस्तकोपः अस्तोगतो निराकृतः
 कोपो येन सः अस्तकोपः कीदृशो दंपतीविगलितशुचौ व्यपगतः शोकौ पुनः कीदृशो दंपतीहृष्टचित्तौ हर्षितमानसौ कीदृशान् भोगात् दृष्टान् मनोभीष्टान्
 पुनः कीदृशान् भोगान् अभिमनसुखान् अभिमनानुसुखान् ॥ अभिमनानि सुखानि येषां ते अभिमनसुखास्तान् अभिमनसुखान् तौ दंपतीसंयोगयुतौ संज
 तौ विपुलकुशलः कमलाकलितौ बभूवतुरित्यर्थः २६ इत्यंभूतं ॥ कालिदासो महाकविर्मघः दूताभिधानां काव्यंचकार कृतवान् इत्यंभूतं अमुना प्रकारेण भूतं
 प्रापस्यांतं सदयहृदयः संविधाय अस्तकोपः संयोज्येता विगलितशुचौ दंपतीहृष्टचित्तौ भोगानिष्ठानविरतसुखान् भोजयामास सश्वत्
 २६ इत्यंभूतं सुचरितमत मेघदूतं च नाम्ना कामक्रीडाविरहितजने विप्रयुक्ते विनोदः मेघश्चास्मिन्ननुनिपुणता बुद्धिभावे कवीनां नत्वा
 र्योयाः चरणकमलं कालिदासः चकार २७ इति श्रीकालिदासकृतं मेघदूतकाव्यं संपूर्णमिति ॥ शुभं ॥ संजातं काव्यालंकारेण चितां पुनः कीदृ
 शं सुचरितमनं सुष्ठु शोभनं चरितं माचारो येषां ते सुचरिताः पंडिताः स्तेषां मन्त्रां समन्तं च पुनः अस्मिन् काव्ये काममत्यर्थं कामक्रीडाविरहितजने विप्रयोगे सति विने
 दो विद्युते पुनः २८ स्मिन् काव्ये कवीनां बुद्धिभावेऽतिनिपुणता अतिनैपुण्यं वर्तते किं कृत्वा आर्योयाः पार्वत्याः चरणः कमलं नत्वा ॥ नमस्कृत्य विनोदमात्रेण काव्य
 रचनारचयामासेत्यर्थः २९ इति श्रीमेघदूतकाव्यावच्छृणोः अथ प्रशस्तिः ॥ श्रीमच्छीजिनचंद्रसरिगुरुवो भूवनप्रतिष्ठापयः स्तेषां मतिषदग्नणीर्गणिगुणाने
 न्नां वुज्जको भवत् तस्मिन् जयमंदिरोगणवरो भूतस्य शिष्येणैव काव्यस्यास्य समर्थितोर्थनिचयः श्रीमेघदूतस्य सन् कनककरीणि विदधान्यसंयुतमर्थमर्थ
 विना स कंजलधराभिधूतसमुद्भूतं निजधिया सुधियामपि २९ इति प्रशस्तिः ॥ श्रीचंद्रमसौ यावत् युवत्ससकृन्वचलाः ॥ अतस्मात् ॥ जयतु ॥

॥ इति मेघदूत काव्य सटीक समाप्ता ॥